

Johann Matthias Gesner

**Io. Matthiae Gesneri, Eloqv. Et Poes. In Acad. Georgia Avgvta Profess. Pvbl. Ord. Academ. A Biblioth. ...
Opvscvla Minora Varii Argvmenti**

Tomvs VIII. : Carminvm Libros III. Continens

Vratislaviae: Impens. Io. Iacob. Kornii, MDCCXXXV.

<https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn185369780X>

Band (Druck) Freier Zugang

XVII. XII. 116p
Pr. 117. ~~520p~~ 520. 2nd
Pr. Conf. 1. 360, 2nd
2nd. 11. 108p
62p

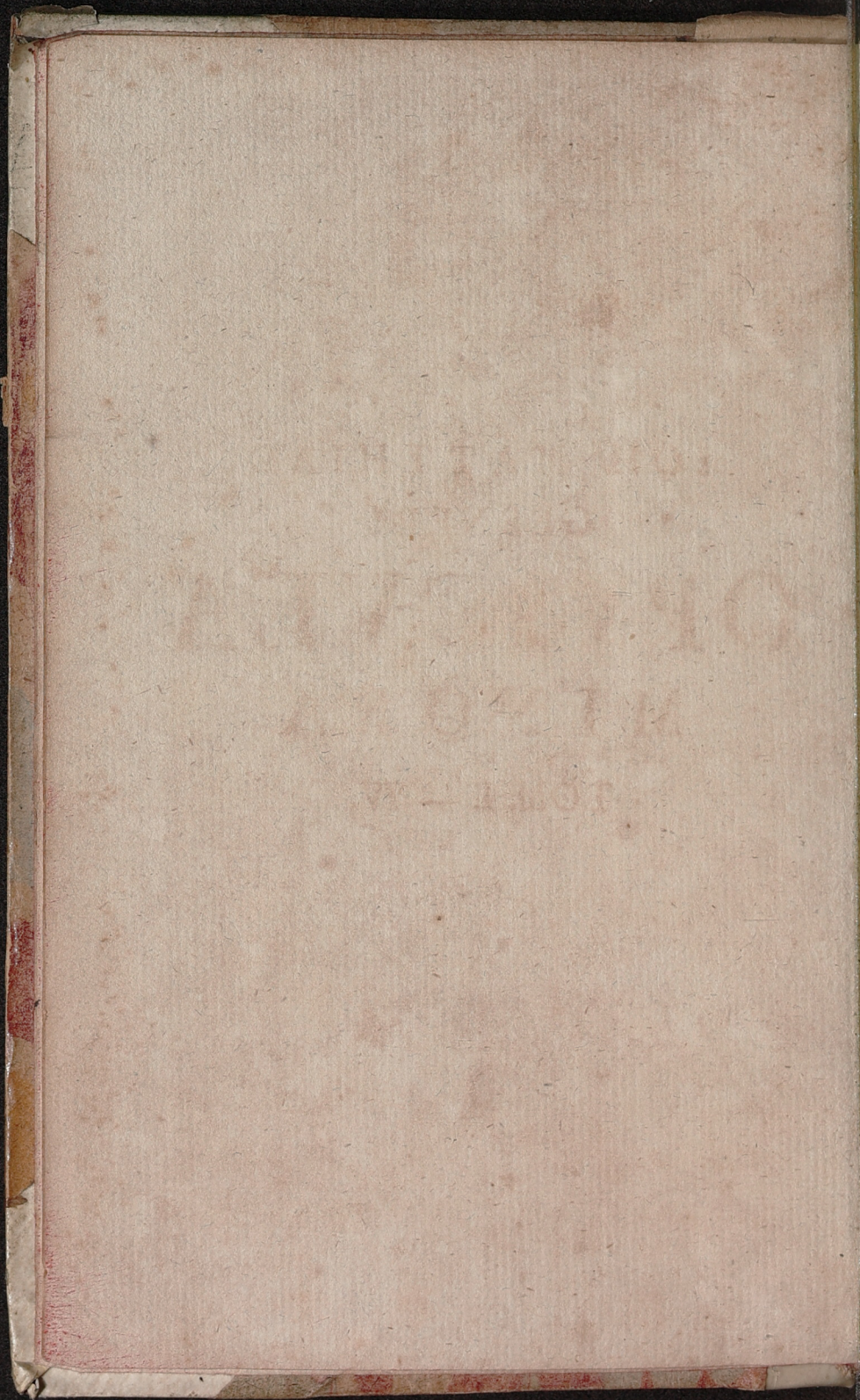
Ex auctione b. Conf. Heringii
1750. comp.

A. J. G. Hepinus.

34/.

Ex auctione b. Hepini
2 R 17/2.

A. C. — 3178^{1.2.}

IO. MATTHIAE GESNERI,

ELOQV. ET POES. IN ACAD. GEORGIA

AVG. P. P. O. ACAD. A BIBLIOTH. SEMINAR.

PHILOL. ET SCHOLAR. MAIOR. INSPECT.

SOC. REG. PRVSS. SODALIS

OPVSCVLA
MINORA.

TOMVS VIII.

CARMINVM LIBROS III.

CONTINENS.

VRATISLAVIAE,

IMPENS. IO. IACOB. KORNII

C I D I O C C X X X V.

V I R O
E X C E L L E N T I S S I M O
C O N S V L T I S S I M O Q V E
I O . L V D O V . V H L I O , D .

I V R I S P V B L I C I I N A C A D . A D V I A D R V M
P R O F E S S O R I P V B L . O R D .

I O . M A T T H . G E S N E R V S

S . P . D .

uos vagos antea, atque ad interitum
suum, exemplo aliquam multorum fra-
trum suorum, festinantes versiculos
nostros, vti seruarentur melius, in me-
diocre agmen coëgisti, VHLI, vir praestantissime,
et vetere mihi amicitia cognite, illi in sinum tuum
modo redeunt: debituri tibi soli, si quid sit in illis,
quod aliis quoque, praeter quam quibus scripti
sunt, placeat: sed oneraturi etiam iudicium tuum,
si dicant homines, bonas chartas illis maculari non
debuisse.

Verum commode ad hanc rem, vt in vniuer-
sum feliciter, accidit, quod inter haec ipsa studia
tua aliorum famae inseruiendi, dum Heineccianis
labo-

laboribus immortalitatem prospicis, dum Gesneri etiam tui seruandis ad minutias vsque libellis das operam, in eum te locum euectum laeti videmus amici, vbi parum tua referat, quam feliciter aut vere adeo de ingenio te meo iudicasse, homines existiment. In publico enim iuris publici doctore amicum suorum amicorum, et studiosissimum illorum vel viuentium vel vita functorum famae, amabunt omnes: si eundem, acris alioquin iudicii virum, fefellerit amor, vt bona putarit carmina et conseruari digna, quae vix mediocria sint, nemo est, quin animo aequissimo ferat.

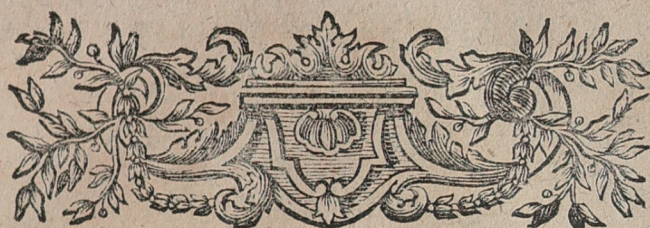
Quare, securus illa parte existimationis tuae, macte ista felicitate VIR EXCELLENTISSIME, et quam summis viris, et vt fortunarum apud vos, sic ingeniorum, praestantissimis arbitris, MAR-SCHALLIS, COCCEIIS, IORDANIS, REICHENBACHIIS, spem de te atque expectationem iniecisti, eam rebus praeclare et ex dignitate atque salute Academiae florentissimae gerendis, non imple modo, sed longe etiam supera: quod quidem futurum plane non dubito, si, quod ex animo precor, porro suis in te muneribus faueat Deus, et, quam rerum bonarum tibi facultatem dedit, illius etiam explicandae et ad rei publicae commoda impendendae opportunitates porro subministret. Scr.

Gottingae Idib. April. cło lccc xxxv.

GEOR-

L
PIETAS
ACADEMIAE
GEORGIAE AVGVSTAE.

LISTA
ACADEMIE
GEORGIE V. GUSTAV

GEORGIO II.

M. BRIT. FRANC. AC HIB. REGI
PATRIAM GERMANICAM OBEVNTI

ACADEMIA GOTTINGENSIS

A. MDCCXXXV.

Huc flecte habenas, huc tibi creditum

Expone, naus sacra, GEORGIVM.

Excendit. eia, iam volate,

Alipedes, rapitote currum.

Occurre passas, Patria, brachiis,

Velata turritum caput, altera

Praetende pinguis ramum oliuae,

Hac pateram et pia vina sparge.

Gottinga, peplum sidereum cape,

Nouosque cultus, munera regia,

Magnumque adora Conditorem,

Magnificumque Patrem saluta.

A 2

Salve

Salve, GEORGI REX, Pater optime,
 Per TE vigemus, queis fruimur bonis,
 Per TE perenni pace laeti

15

Cernimus horribiles tumultus,
 Quos Gallus acer, quos ferus Allobrox,
 Et quos Iberus miscet equis potens;
 Quos Rhenus exhorrescit, et queis
 Vistula et Ollius intumescunt.

20

Piscator alto vt de scopulo videt
 Securus illic monstra natantia;
 Hic irruentes montis instar
 Terribili sonitu procellas;

25

Illic referri naufraga corpora;
 Hic dissipatam per tabulas breues
 Spargi per immensum profundum
 Cum pretioque virisque nauim:

Sic intuemur nos, populus tuus,
 Euerfa ab imis sedibus oppida,
 Caedes, rapinas, vastitates,
 Mille pericula, mille mortes.

30

TE dante pacem, tutus obambulat
 Agrum colonus: nec metuit sibi
 Quisquam tuorum ciuium quid,
 Flagitium nisi, vimque fati.

35

Gottinga per TE sideribus caput
 Saeclis futuris inferet arduum:
 Gottinga per TE grata sedes
 Hospitiumque bonis Camenis,

40

Ciues

Ciues docebit relligionibus
 Placare numen, quae neque derogent
 Auctoritati principatus,
 Nec populi minuant quietem:

Et iura scribet cordibus intimis , 45
 Legumque sacro percutiet metu
 Mentis feroces, ne quid vsquam
 Vis valeat, valeat sed aequum:

Natura peplo quae tegit abdita,
 Sacros recessus, ingenii face 50
 Lustrabit, et vires latentes
 Per numeros radiumque pandet,

Noxasque pellet corporibus graues:
 Foedisque mentem erroribus exuet,
 Et molliet confoederatis 55
 Saxea pectora disciplinis:

Exempla prisca noscere saeculi,
 Grauesque sensus pectore promere,
 Vel liberi sermonis vsu
 Vel pede Maeonio, docebit; 60

Et quae Britannis facta GEORGIVS
 Ostendit, et quae Saxonibus suis,
 Quorumque testis totus orbis,
 Per memores celebrare chartas:

Siue ille factam vim retudit manu, 65
 Fregitque atroces consilio minas;
 Siue arma sumsit, quae timeret
 Colluies inimica paci;

Seu regibus se praeuit arbitrum,
Iusti quietisque auctor idoneus,
Qui suadeat, quae possit idem
Cogere iustitiae rebelles.

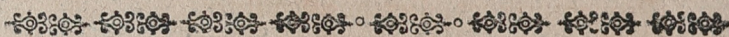
70

Isthaec, GEORGI, Conditor optime,
Gottinga quondam: namque fauet Deus.
Nunc vota soluit, nuncupatque
Altera, post genitis luenda,

75

Vt SOLIS instar TE, Patriae Patrem,
Tum quae Britannis LVNA cluet tuis,
Et PLIADEM sacram, beatam,
Incolumes veneretur orbis!

80

IN ADVENTVM GEORGII II.

A. MDCCXXXVI.

Extolle laetum, Guelfica, verticem
Reuineta ferto tempora spiceo.
Iacta tuis te, Leina, campis
Iam Tamesi nihil inuidere.

Magnum reducunt Fata GEORGIVM.
Saluum redonant. Numina Principem.
Et publicae felicitatis
Munificum reuehunt Statorem.

5

Qua-

Qualem remotis imbris hispidis,
 Quibus natabant culta noualia,
 Phoebum vident quondam serenum
 Ruricolae, reducemque adorant:

10

Talis GEORGI vultus vbi nitet,
 Dispellit atrarum horrida noctium:
 Cessantque riui lacrumarum,
 Pectoribusque redit voluptas.

15

Ades, GEORGI, prospera Lux tuae,
 Sidus benignum, Sol bone, patriae,
 Quae lata laetum te tuetur,
 Atque tuis radiis calescit.

20

Ades, GEORGI, sunt comites tibi
 Prouentus vber, laetaque Faustitas,
 Et fas pium, Securitasque,
 Paxque, Fidesque, et amor quietis.

Hic pone mitis longa negotia:

25

Hic o futuris fume laboribus,
 Rex arbiter Regum, vigorem,
 Quo solidus recreetur Orbis.

Vides vt angues horrida concutit,
 Ringens vt os Discordia distrahit,

30

Vincta vt catenis expedire
 Brachia, quam fremebunda, tentat!

Hoc integris te viribus aggredi,
 Si quando monstrum vincula ruperit,
 Par est, et ereptis domare,
 Hercule Pacificator, armis.

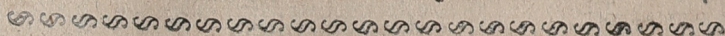
35

A 4

Sic

Sic te Britannis commoda maxima,
 Sic te ferentem Saxonibus tuis,
 Sic hostibus dantem timores,
 Saecula fera colant Nepotum!

40

IN NVPTIAS
 FRIDERICI LVDOVICI,
 WALLIAE PRINCIPIS,
CVM
 AVGVSTA GOTHANA
 MDCCCXXXVI.

Intende laxam, Pieri, barbiton:
 Implere dulci tibia cantico:
 Conemur instaurata laetis
 Gaudia nostra modis sonare.

Gaudere praestant fata Britanniae:
 Fausto renidet fidere Guelfica:

5

AVGVSTA nubit FRIDERICO:
 Spes patriae stabilita surgit.

AVGVSTA soluit litore Belgico!
 Ardescit Eurus, persequitur ferox:

10

Sic frater Orithyian Euri
 Aetiadem Boreas secutus.

Sed obuiam se quod Tamesis ruit,
 Et mox recepto pignore refugit;

Infanus ausis excidisse

15

Se dolet, ac Tamesin flagellat.

Vt

Vt falsa tandem spes fuit improbi,
 Vim credier vult officio datam,
 Se iactat auras impulisse ad
 Vota vocantia FRIDERICI.

20

Nec fallit omnis: miserat obuiam
 Nam FRIDERICVS vota vocantia.
 Occurrit, AVGVSTAM salutat:
 Vt videt, igneus in medullas

Descendit ardor, nec patitur tegi,
 Sed ore prodit, luminibus micat.
 Non vritur flamma minore
 Illa, sed altius abdit ignes.

25

Quam non pudendis vreris ignibus,
 Nurus GEORGI, quantus inest vigor!
 Quae forma membris! quanta virtus
 Est animo! vt similis Parenti est!

30

Vt FRIDERICVM tantus amor decet!
 Vultu pudico quanta sedet Venus!

Quae Suada castis fulta labris!
 Quae pietas! quis amor parentum!

35

Quam pura Sponso gaudia comparat!
 Vt CAROLINAE reddit ARAVSICAM!

AVGVSTA, quam reddes beatam
 Progenie, patriam, Deorum!

40

Per te Nepotes laeta GEORGII
 Magnos videbit Magna Britannia.

Quondam beatum FRIDERICVM,
 Patria laeta tibi imputabit.

A 5

Prae-

Praestate saluum, Fata, GEORGIVM!

45

Servate sacris Pignora Regia!

Praestabitis felicitatem

Guelfadum Populis et Orbi.

*** * * * * *

THRENI

AD PRIMVM NVNCIVM

DE OBITU

CAROLINAE DIVAE

Huc, ah huc potius crudeles mitte sagittas!
 Hoc, ah hoc potius funere merge caput!
 Parce, nec innumeras ede vno in corpore frages!

Parce, et in vna anima millia mille bea!

Heu! frustra est pietas! rapiunt vota irrita venti!

5

Heu Reginarum flosque decusque perit!

Quod tantum populi potuerunt, Fata, Britanni

Commisisse nefas? Guelfica quod potuit?

Crimine quis tanto terrarum polluit orbem?

Cur Astraea suos ad superos rediit?

10

Heu! quibus aut offensa malis, aut territa culpis,

Hinc fugiens secum gaudia spemque tulit?

Et tulit exemplum spirans Pulchrique Bonique,

Et tulit hinc nostri commoda mille Patris.

Sidera quis populis alioquin laeta, GEORGI.

15

Lumina, iam lacrimis foeta videre potest?

Et

Et lacrimas tenuisse suas valet? O Pater, o Rex!

O populi columen, certa salusque, tui!

Quae tibi, quae tanti poterunt solatia luctus

Ferri? qui tantus cedere mente dolor? 20

O vrinam nostro fusus de corpore sanguis,

Vel si quid nostro sanguine carius est:

Hanc tibi iacturam sarcire, hos tollere luctus,

Has lacrimas sacro tergere ab ore queat!

Nempe nihil, quanta est, quam late laudibus imple, 25

Erepta dignum Coniuge, terra feret.

Suspice at aetherium, vnde es demissus, Olympum,

Vnde tibi venit, quo CAROLINA redit.

Adspice, si tantam mortalia lumina lucem,

Lumina si lacrumis nubila, ferre queunt: 30

Quantum ea terrenas inter pulcherrima formas,

Invidiam frangens moribus, emittit:

Tam sanctas inter mentes CAROLINA refulget,

Maior et est reliquis, invidiaque caret.

Tum tibi Reginae quod erat mortale placebat, 35

Cum te, quā tenues voluit Onoldus aquas,

Ignotum, audacem, aeterni deuinxit amoris

Nexibus, immemorem passā nec esse sui est.

Post ea diuinae caelestia munera mentis,

Thesaurosque sacri pectoris explicuit. 40

Hinc Pietatis honos fulsit, Probitasque, Pudorque,

Coniugii, vultu nec temerata, Fides:

Et patriae non fictus amor, succurrere fessis

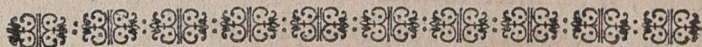
Promptus, et innocuos tollere laetus humo:

Aduersisque animus maior, maiorque secundis, 45

Fortunaque gradu stans in vtraque pari:

Et

Et vis consilii muliebri in pectore tanta,
 Quam non in multis faecula tulere viris.
 Haec diuina tibi, PATER, haec caelestia dona,
 (Et quam de multis pauca relata legis!) 50
 Haec placuere tibi, hinc adamantina vincula menti
 Addita nec letum dissoluisse potest.
 Hac tibi parte tua est et erit CAROLINA superstes:
 His post fata etiam te CAROLINA iuuat.
 Adspice, vt aeterno circumdata lumine fulget! 55
 Vt stellas inter candida stella micat!
 Coniugiiq; sui memorem, et virtute beatum, et
 Laetum progenie te iubet esse sua.
 Salue, DIVA, nouum caeli decus, vtque solebas,
 Propitio nostris numine rebus ades! 60
 Atque tuum, vt salui simus, solare Maritum!
 Felicem et semper respice dextra domum!

IN FVNERE
 CAROLINAE DIVAE

A. D. XXIII. IAN. CIO IO CC XXXVIII.

Non vsitatum, Calliope, melos
 Dicta petenti: carmina poscimus,
 Fastigium commune supra,
 Et modulos humilis poëtae,

Elata

GEORGIAE AVGVSTAE.	13
Elata tantum, quantum abies tulit	5
Inter myricas ardua verticem:	
Quantum supra mortale nuper	
Eminuit CAROLINA vulgus.	
Quin tu recedas, Calliope, licet,	
Si Musa nobis te melior fauet;	10
Si spiritum mentemque praestat	
Musa potens, CAROLINA, vati.	
Hac plenus, altum feruidus aethera	
Scandens, remixtam fideribus videt,	
Vt inter Heroas requirit	15
Cum Salomone Ducem Sabaeam,	
Visura coram, quae sapientia	
Reginam ab austri sedibus excitam	
Admouerit Ziionis arcu,	
Aemula, amica simul, Sabaeae:	20
Deinde ELISAM, Brittonidum decus,	
Ambosque fratres, lucida fidera,	
Cernit; patrem et Magnum GEORG I,	
Et SOPHIEN, auiam GEORG I:	
Circa hanc virorum turba celebrium,	25
Neutonus ingens, Leibnitius sagax,	
Potente Wollaston ore, et	
Clarckius ingenii profundus,	
Versantur. Horum coetibus addita	
Regina gaudet, diffidiis procul	30
Inter viros regnare verum,	
Lumine nil tenebrarum habente.	
	Iam

Iam laeta discit, ponderibus quibus

Librata Phoebum circumeat Ceres:

Quo vinculo mentes ligatae,

35

Corporibus peragantque faecula,

Viuantque vitam materie procul:

Quo fonte manans culpa, metus, dolor,

Quidquid malorum est, peruagetur

Indomito miseros furore:

40

Quae tanta summam frena potentiam

Stringant: bonum, quae meta coërceat:

Vt scire gaudet! quos supremæ

Iustitiae celebrat triumphos!

Regina, quis te, sancta, beatior?

45

Exeste tali a funere lacrumae!

Quin funus illud quis vocabit?

Ista perennis origo vitae est.

Sed quid? repressus frena dolor quatit:

Fons lacrumarum feruidus emicat.

50

Impulsa mens utroque nutat,

Laetitiae media et doloris.

Quis lacrumantis sacra GEORGII,

Atque ora possit pallida LIBERVM,

Raptum decus culti quis orbis,

55

Luminibus meminisse siccis?

Praestabis at tu, DIVA, GEORGIO

Coniux; Parens hoc optima LIBERIS

Praestabis, ut luctu minuto

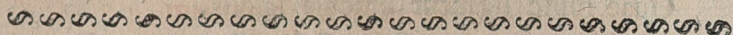
Te meminisse queant lubentes.

60

Tu

Tu fons perennis laetitiae tuis!
 Tu summa nostri gloria saeculi!
 Virtutis exemplum beatae!
 Prosperitatis honos modestae!

Multos tuus te, DIVA, GEORGIVS 65
 (Si vota rerum recipit arbiter)
 Nobiscum honorabit per annos;
 Saecula per omnia sed nepotes!

GEORGIO II.

NEPOTEM GEORGIVM

DVCEM CORNWALLIAE

GRATVLATVR

ACADEMIA GEORGIA AVGVSTA.

Demissa caelo progenies Deum,
 Orbis Britanni Spes et Amor tui,
 O Guelficae votis petiitum
 Pignus, ades, publicae salutis.

Salve, GEORGI, nomen amabile,
 Bis auspicatum nomen, amabile 5
 Bis nomen ac ter iam futurum,
 Dexter ades, propriusque nobis.

Quis te, *Parens et Nate* GEORGII,
 Vivit Maritus forte beator? 10

Quis te Pater? nam quis Pater, vel
 Esse potest melior Maritus?

AVGV.

AVGVSTA Mater, seu Genitrix Venus,
Fortuna Gentis seu potius clues,

Cernis tuo vt ludens renidet

15

In gremio, Pater atque Princeps

Late futurus? quem patrius vigor,

Atque alta faustis sub penetralibus

Virtus aurum, tollet astris,

Cumque Diis statuet colendum.

20

Quae nunc ligantur brachia fasciis,

Mox in lacertos aucta, vel hostibus

Formidinem et iustum pauorem

Incutient validis ab armis,

(Seu regna quisquam temnere *Aui* ferox,

25

Seu *Patris* olim foedera rumpere:)

Vel sceptrata tractabunt potentis

Imperii, et populorum habenas.

Hoc, Fata, nato, ah hoc potius date!

Pacatus orbis iustitiam colat:

30

Non audeat quisquam GEORG I

Commeruisse minantis iras.

Longo Britannus gliscat ab otio!

A pace tellus Guelfica splendeat!

Natale fidus quo GEORG I

35

Tempora idem numeret quietis.

Haec inter armis ludat equestribus

Contra fugaces praelia bestias,

Roburque membris ac vigorem

Puluere colligat excitato.

40

AVGV-

AVGVSTA sed tu mittere de sinu
 Sancto *Genitrix* parito filium
 Prius, tuae quam comitatis,
 Quam pietatis, erit repletus.

Te te magistra carus erit Deo,
 Tu ciuibus praestabis amabilem,
 Hac disciplina FRIDERICVM
Diua tuum *Carolina* finxit.

Quis ciuitatem contineat status?
 Armis opus sit, num potior quies?
 Quo signo adulator prehensus
 Pellere amicitiam arceatur?

Haec illum auitis, haec proauui sui
 Gestis monendum mox sapientia
 Curabit *excellsi* Parentis
 Ingenio docilem sequaci

Sic spes Britannas, votaue Saxonum,
 Exempla *Aui* miranda GEORGII,
 Implebis, excedesque quondam,
 Non sine numine fortis *Infans*.

Sic vestra felix fida GEORGIA
 AVGVSTA faecelis perpetuis dabit
 Et tura pro *Vobis* in aras,
 Carminaque innumeris triumphis.

* * *

R

GEOR-

GEORGIO II.

NVPTIAS

MARIAE FILIAE

CVM

FRIDERICO HASSO

GRATVLATVR

ACADEMIA GEORGIA AVGVSTA.

Dum tu, GEORGI, maxime Principum,
 Pacem duello magnificam pio
 Iustosque parturus triumphos,
 Classibus integris aequor omne,

Orbes tueris praesidiis duos,
 Securitatem ciuibus integram,
 Hostique moliris pauorem,
 Imperium Oceani Britannis:

Aduerte laetus, quam faueat tuis
 Fortuna coeptis! quas tibi laureas
 Vernonus ambustis ab Indis
 Mittere gaudet, eas ut inter

Serpant iugales auspiciis tibi
 Myrti venustis! Deliciae tuae
 Orbisque, CATTVS FRIDERICVS,
 Candida progenies Deorum,

En

En destinatam, non patiens morae

Productioris, te MARIAM rogat.

Non ille iam tantos amores

Ferre potest maribus diremtos.

20

Mentem capacem plenus imagine

Tanti decoris, flagrat ab ignibus,

Quos nec ferus cunctis coactis

Oceanus perimat fluentis.

Voto potitus, cernis? vt emicat!

25

Amplexu vt arcto se MARIAE alligat!

Vt post breuem laetus stuporem

Votaque spesque sibi minora

Veris fatetur! Quas tibi gratias

Debere sentit munere pro tuo,

30

PATER GEORGI, quaeque DIVAE

Quantaque praemia CAROLINAE:

Quantum illa Cattis auspicium venit!

Quantum Cheruscis! Quale per oppidum

Caeleste quondam pignus, arces,

35

Palladium, populi colebant:

Talem patenti iam MARIAM sinu

Laeti receptam concelebrant piis

Catti, Cherusci, rura et vrbes,

Coetibus, et propriam precantur.

40

Sed Musa Leinae luteoli accola,

Fastos recurrens per memores, capit

Omen secundum, nuptiasque

His similes fore pollicetur,

B 2

Queis

Queis *Adeleidam* Guelfiadum genus,
Henricus olim Cattiacae pater

45

Gentis, tuique FRIDERICI,
 Sub penetralia fausta duxit.

Sic o parentem, sic focerum colant
 Longum per aeuum cum MARIA suus

50

Te FRIDERICVS; sic nepotes
 Te MARIAE videant vigentem.

II. STRE-

II.
STRENAE
S.
KALENDAE
IANVARIAE.

GRYPHES •
FRID. GOTTHILF
MARSCHALLO

DICTO GREIFF
MAECENATI VINARIENSI

OBLATI

KAL. IAN. CIO MDCC XXII.

Magnificas reclude fores, reclude fenestras,
GRYPHIADARVM INGENS O GLORIA MARSCHALLORVM,
Munera namque TIBI ferimus, quae vel pede limen
Quadruplici superare, vel, auram audacibus alis
Docta secare, ipsas possint penetrare fenestras. 5
Semiauemque feram TIBI, semiferamque volucrem
Donamus, tenuis munus non tenue clientis.
GRYPHIADAE Gryphas quis displicuisse reatur?

B 4

Est

* *Recusum hoc carmen in Chrestomathia Pliniana n. 108. indicatis, unde hausta quaeque sint, fontibus.*

Est locus a solisque viis lunaeque remotus,
 Obscurum horrifoni frigans aquilonis ad ortum, 10
 Vnde niger Boreas, niuiumque volumina Cauris
 Acta ruunt, ab Hyperboreis iuga culta colonis.
 Hic Gryphum domus admiranda, hic ponere nidos
 Maior, et haec vix certa, fides Libyae quis arenas
 Nominet, Aethiopaesque extremos laudet et Indos? 15
 Nec metuat, ne quae mendaces patria nugas
 Tot dedit, illa fidem minuat vel vera ferenti?

Est tamen ut magnos quoque viderit India Gryphas.
 Hic etenim si quis Phoebi radiantia pictor
 Ora dedit tabulis inscripta aut pariete templi, 20
 Non ille addit equos rapido in temone iugales,
 Sed Gryphas iungit curru ad lora aurea victos.

Corpora magnanimum dedit his natura leonum,
 Et latum pectus, metuendosque hostibus vngues,
 Et caudam, quae vel ponit vel colligit iras, 25
 Pardalis adque instar variauit tergora nigro.
 Sed quales quondam produxit Thessala tellus
Centaurum formas magnorum corpora equorum
 Adnatis infessa viris, ac membra virorum
 Suppositis permista feris, ingentia monstra : 30
 Tales formauit Gryphas natura biformes;
 Quadrupedes aquilas dedit, alatosque leones.
 Durities rostris inuicta, oculis micat ignis,
 Caeruleo plumarum colla colore refulgent.
 Sunt alae, sed non pennis ex ordine iunctis : 35
 Verum agiles costae, rubei membrana coloris
 Has intexta inter, pandi apta et nata plicari.

Si

Si minimis liceat componere maxima, tales
Alas esse tibi, vage vespertilio, dicam.

Ala quidem celeres Gryphas facit, attamen illum 40
Aequat vel superat vento tigris acta volatum:
Felix, nam celeris fuga ni subduxerit hosti,
Illa quidem frustra vel dente vel vngue repugnet.
Gryphibus occurrisse volumina torua draconum
Nolint. Prostrauit Gryps immentos elephantas, 45
Horrida nec cognati exhorruit ora leonis.
Audax inque tigres hominum genus inque leones
Numquam Gryphus suo tenuit vel robore victum,
Vel captum ingenio. Satis est rapuisse tenellos
Ex nido pullos. vix hoc impune tulerunt, 50
Quos mater stimulat scelorum, dux faeva malorum
Auri sacra fames, Arimafpi. Luminis orbis
Vnicus his mediam fertur distinguere frontem.
Cyclopum forsan de gente, at viribus impar
Natio, non procul a Gryphum regione locata, 55
Auro inhiat, multum quod custodire putantur
Gryphes. Nimirum dum tuta cubilia paruis
Instituunt catulis, in diuite rostra metallo
Exercent sine fine, cauantque in rupe cauernas
Aurifera. Tales et barbara Thracia montes 60
Olim habuisse dolet, sed Dacia gaudet habere.
Quod labor hic hominum magno molimine praestat,
Et vix praestat, idem, sed tanti haud conscia facti,
Gryphum rostra breui peragunt faciliq[ue] labore.
Horum igitur gazas, non nidos, credit auara 65
Gens Arimafporum, nec opinio fallit inanis.
Mille viri coeunt, duplicato aut milite classis,

Ense accincti omnes latera, armatique ligone.
 Sed noctem expectant trepidi, lunamque silentem.
 Ni faciant, periere omnes, nec sic tamen auri 70
 Strage procul micas rapiunt, pullosue reportant.
 Hoc digni periisse modo, poenasque dedisse
 Stultitiae, caelumque et tartara nigra petentis,
 Ne quando desit, quod per scelus omne repertum
 Per scelus effundat. Salve, iustissime vindex 75
 Gryps scelerum, sobolisque ultor fortissime raptae.

Ergo tuis dignam meritis tribuisse putamus
 Mercedem procures, qui te gentilibus armis
 Et clipeis decus esse suis voluere perenne.

Qui MARSCHALLORVM primus cognomine gentem 80
 Distinxisse tuo voluit, non omine falso
 Augur falsus erat. genuit gens illa leones,
 Praesidiumque suis, palloremque hostibus atrum:
 Atque Aquilas genuit, Iouis Imperiique ministros.

Agnoscisne, TIBI quam propria munera pauper 85
 Musa ferat, MVSARVM ET GLORIA GRYPHIADARVM!

CY GNI,

EIDEM

A. CIO IDCC XXIII.

Munera ferre iubet pietas, Ianique Kalendae:
 Aurea nec recipis, melior dare, nec dare nostrum est,

MAR-

MARSCHALLE, o rerum columnenque decusque mearum.

Accipe, quae nobis fert munera pauper agellus,

Nascunturque domi, Phoebeos accipe cygnos.

5

Nec spernes, qui saepe manu, quam turba clientum

Prensat, amas avidis iactare cibaria cygnis.

Hi non immemores oculis atque aure sagaci

Agnoscent vultusque revos, vocemque, manumque,

Occurrunt venienti, abeuntem nando sequuntur.

10

Nondum Cygnus erat, cum te, Clymeneia proles,

Vrentem patriis terramque polumque quadrigis

Fulmine deiecit rapido Saturnius: ales

Nondum cygnus erat; sed erat notissimus vrbes

Per Ligurum ductor Cygnus, cui culpaque, morsque,

15

Dirus amor Phaëthontis erat. nam pectora palmis,

Eridani ad ripas, virides interque sorores,

Dum tundit, niueis mollescent pectora plumis

Miranti, niueas pro palmis concutit alas,

Et, quantum corpus minui, tam crescere collum

20

Sentit, et irriguos sequitur novus incola campos.

Asia praesertim placuerunt prata, fluentis

Interstincta tuis prata, ambitiose Cayster,

Quosque fecat campos flava Pactolus arena,

Ostia quosque rigant campos septemplex Istri.

25

Hic habitare solet cygnus, pulcherrimus ales,

Et niue candidior, et pluma leuior omni.

Hinc, ut limosa mergatur saepe palude,

Corrupto numquam videas squalere nitore,

Sordibus in mediisque suum feruare decorem.

30

Nec mediocre habitat formoso in corpore robur.

Hoe

Hoc adeo cernas, cum feruida praelia fortes
 Contra aquilas miscent, stat turbidus aethere pulvis,
 Auditur strepitusque alarum, et verbera rostri,
 Pennarumque ingens vasto volat aëre nimbus. 35
 Quos non infausto Mars atrox funere mergit,
 His natura dedit longaeuæ munera vitae.
 Centum annos superesse queunt, lucemque tueri.
 Ast vbi post longam tandem canamque senectam
 Fatum instat, quod nosse illis pro munere Phoebus, 40
 Haud vano tribuit, linguas in carmina soluunt,
 Flebilibus non tracta modis, sed pectore lacto
 Fusa, velut nihil esse bonis in morte timendum
 Edocti: plaudunt ergo, letumque propinquans,
 Si quid habent veri vatum commenta, salutant. 45
 Non ego tam vates, lymphata aut mente poëta,
 Talia qui credam, aut alios mihi credere poscam:
 Teque adeo, decus Aonidum, MARSCHALLE, fororum,
 Quem celare nihil potuit natura profundo
 Abstrusum clausumque sinu. TIBI talia curem 50
 Dicere, nec fundam perfricta fronte ruborem?
 Ista poëtarum gens audax fingere monstra
 Debebat cauisse, fidem quae demere veris
 Ac certis poterant. nam, quod strepit anser, olores
 Rauca voce canunt; aut stridula sibila passo 55
 Remigio alarum, zephyris perflantibus, edunt.
 Hos si quis cantus, haec si quis carmina dicat,
 Non equidem inuideo, miror magis. illius aures
 Nempe etiam mulcere queat vaga noctua cantu.
 Sic sua cuique placent, sic est sua cuique voluptas. 60

Sic

Sic fuit Arcadici pecoris cui rauca placeret
 Vox, ut et impactis cantare doceret asellos
 Fustibus, haud aliter, quam psittacus ales ab Indis
 Clauicula capiti illisa haud sua verba sonare
 Cogitur, humanamque effingere voce loquelam. 65
 Tu tamen, antiquorum o gloria GRYPHIADARVM,
 Candidiora cui cygneis pectora plumis,
 Vocis Apollineae priuatos munere cygnos
 Suscipe, cygneos et vitam profer in annos!

~~~~~

HORTI,

EIDEM

CID IDCC XXIIII.

~~~~~

Frigore prata rigent, furit horrida bruma per agros,
 Hortorumque decus rapuit florumque colores,
 Terrificisque iacent squaloribus omnia tecta.
 Nos tamen, o nostrae columen, MARSCHALLE, Camenae,
 Ipsi TE Iani hortorum per amoena Kalendis 5
 Ducimus, Alberti celebrata haud arte Magistri,
 Cuius carminibus, si vera est fabula, tantum
 Cessit hiems, ut fraga daret violasque Decembres:
 Carmine non Hecates, sed Phoebi, ducere in hortos
 Audemus TE, GRYPHE, tuos: en limina pandit 10
 Musa TIBI DOMINO, frontem redimita corolla.

In-

Intrantem excipiunt Phoebi duo munera, lauri
Detonsae in pressos excelsa vertice conos.

Hinc patet ad medium via iucundissima tectum,
Implexum tilia, foribus patulumque quaternis: 15
Vnde plagas datur aspectus mirandus in omnes.

Ad solis lunaeque vias longissima tendit
Arboris ad normam series disposita feracis
Duplex, quae gratas spondet spatiantibus umbras,
Mox dabit, et plenos autumnus munere corbes. 20
Hanc utrimque viam finit commissa decoris
Hortorum species tabulis, vultusque Deorum
Depicti: structae viuo stant cespite lunae,
(Qualis ab amplexu fratris noua cornua Phoebe
Praefert), grata quies fessis, grata exedra dulces 25
Acturis nugas, vel seria tractaturis.

Verum feruentes via quae prospectat ad austros,
Pergula terminat hanc abigas intexta sequaces,
Picta intus, gradibus praestructa utrimque gemellis,
Quos onerant ornantque insertae floribus urnae. 30
Humidus hinc differt spirantes auster odores.

Quondam vicinos sepes diuiserat hortos,
Nunc foribus dominum factis transmittit eundem,
Alnea, sed permixta rosas, tiliamque virentem.
Haec ubi declinat medio sol feruidus axe,
Aestus, Phoebe, tuos umbra defendit opaca,
Hauritque occiduo venientes limite nimbos.

Praesidio hoc igitur tutissima caryophylli
Stat floris series, nullo discrimine vocum
Enarranda satis, nulla dicenda Camena,
Obiiciens oculis certamina mille colorum.

Emi-

Eminet hic tamen, et reliquis caput altius effert
Purpureum, qui se DOMINO sentitque placere,
Et magno DOMINI sentit se nomine dici,
Quantumque ILLE viris, tantum hic in floribus exstat. 45
Proximus est DOMINAE sacer. hic Iunonia quales
Gemmas pandit auis, quoties auditque colores
Laudari cernitque suos; sic explicat omne
Ad nomen DOMINAE folium, gaudetque videri.

Quod sepes praestat viridissima caryophyllis, 50
Praestat idem Hesperidum pomis, generique tenello,
Quod velut externo et propiori a sole calente
Orbe venit, tanto est cura meliore fouendum.
Hunc hiberna tenent viridaria. qualis ab illis
Spirat odor? vita functis animamque, caloremque 55
Aura hac posse putes reddi. quae forma tenellis
Stirpibus, autumnum toto referentibus anno,
Ver simul, aestatemque; hiemis sed tempora numquam
Expertis rigidae? flores, crescentia poma,
Fructus maturos, ramo spectamus eodem. 60
Quae species, depressa suis arbuta videre
Fructibus ad terram, palo religata teneri?

Quam iuuat hos inter, GRYPHORVM SVMME, colores,
Quam iuuat hos inter, MARSCHALLVM GLORIA, odores,
Versantem, aut animi curas distinguere libro, 65
Curas, quas Patria, ac PATRIAE PATEROPTIMVS, aevo
Perpetuo durare velint, reficique quiete
Alterna cupiunt, quo sit durabile, corpus:
Aut de litterulis aliquid nugantis amici,
Quamquam humilis, tamen haud vlli pietate secundi, 70
Libris obtusam dare TE sermonibus aurem.

Hespe-

Hesperidum a serie dirimit loca caryophyllis
 Addita de viridi contextum vimine tectum.
 Hinc atque hinc paribus geminum decus interuallis
 Stare vides; tilia hinc umbrosa cacumina caelo 75
 Inferit, optatum spargens residentibus umbram:
 Angulus hinc viridi umbrosus testudine, felix
 Quod DOMINAE placuit, taciti seu murmura riuui,
 Siue tuas audire iuuat, Philomela, querelas.

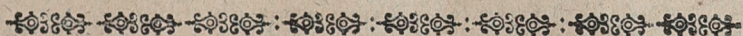
Senferat haec nuper, DOMINAE haud ingrata videri 80
 Carmina tam variis arguti gutturis antro
 Tracta ac fusa modis: magis ergo magisque propinquat,
 Atque ipsum DOMINAE supra caput adstitit ultro,
 Secumque ipsa fuit contendere visa canendo.
 Nec semel hoc fecit, quoties sed sensit adesse 85
 Sede sua DOMINAM, proprium quasi munere certo
 Venit ad officium, donec mala mensque manusque
 Disploso pauidam sclopo fugat. vt tibi DIque
 Omnes atque Deae tales pro crimine poenas
 Infigant, iuuenis, canat vt quondam tibi bubo 90
 Tristis, et infaustos dirissima strix hymenaeos.
 Tu vero, Philomela, redi, tutas tibi frondes
 Gratia praestabit DOMINAE, sacrosque receptus.

Sed quis cuncta canat? florum quis mille colores
 Narcissi fastus punitos, fata Hyacinthi 95
 Tristia, vel Clytiae flammis, lacrimasque Cytheres
 In florem versas, et, quem profudit Adonis,
 Sanguine prognatos flores, quis lilia dicat
 Candida? Quis violas humiles, laetosque amarantos?
 Quis Turcum nomen Tulipas, quis te Granadilla, 100
 Vnica quae summum poteras lassare poetam?

Et

Et quis mille alios flores fruticesque canendo
Aequet? Quisque domum? quae plus falis atque leporis
Quam sumtus habet, ac frugem testatur herilem.

Claude hortos, pia Musa, sat est, ne nostra fatiget 105
Vox aures DOMINI natas maioribus. at vos
Horti, delicias DOMINO praestate salubres,
Et fessum longos DOMINVM recreate per annos.

AVREA CARMINA BURGVNDICA

EIDEM

A. CIO IDCC XXV.

OBLATA.

Qui Gryphos ab Hyperboreis produximus antris,
Munera, GRYPHIADVМ tibi MAXIME, qui tibi Cygnos
Post tulimus, Cygnorum candidiora gerenti
Pectora pectoribus, brumaeque furente, per hortos
Te tamen ire tuos Phoebæ fecimus arte: 5
Aurea nunc lani ferimus tibi dona Kalendis,
Quae tu nec spernas, licet incorruptus, et alto
Munera reiiciens animo. Nam reddimus, olim
Quae tua sunt, Samii magis aurea carmina vatis
Carminibus, per te nostras celebrata per oras, 10

C

Ex

Ex quo Burgundae rupere repagula cistae,
 Et memori GRYPHORVM mente reposita tuorum,
 Auspiciisque tuis Germano condita versu, *)
 Nunc etiam modulos edocta sonare Latinos.

* * * * *

Principium a superis: pura tibi mente colendum 15

Numen; in hoc crescit vita beata solo.

Quidquid agis, quid agas prius explorare memento,

Qui post facta sapit, non sapit ille sibi.

Vt sis ac videre bonus, comitatus honestis

Esto; dabunt focii munus vtrumque boni. 20

Si tibi, quae natura dedit vel cura parentum,

Dona animos inflent, perdere dignus eris.

Ipse quoad fas est aliorum dicta probato,

Idem pugnantem discito ferre tibi.

Audi alios patiens, nec praecepisse videri

25

Mente velis, alter quae moniturus erat.

Vidi ego, qui vellet sic ingeniosus haberi,

Compertus stultae sed leuitatis erat.

Vidi ego, qui Graecas rudibus iactare puellis

Litterulas vellet; stultus et ille fuit.

30

Candidus esto, fidem serua, promittere noli,

Quae maiora tuis viribus esse scias.

Officiosus, et obsequio iucundus amicis,

Dulcisque, et facilis colloquii esse stude.

Sed paruum est aditus faciles concedere amicis,

35

Fallor? an hoc debes omnibus officium.

Omni-

*) Sal. Franei, altero carminum fasce: vnde et Gallica petet, qui voluerit, et discet, cur Burgundae cistae mentio fiat! Nempe in Burgundiae Ducis pretiosa cistella, et Homerus in narthecio olim, seruata dicuntur.

Omnibus expositus, nulli tamen esto sodalis,

Nugae absint, absit triste supercilium.

Ne propera (quid enim cogit?) decidere, et aequa

Iudicii quidvis exige lance prius.

40

Vulgus amicitias probat utilitate, metuque

Ignoscit: virtus te tua semper agat.

Obsequio non ignauo placuisse labora

Principibus: colito, quisquis amicus erit.

Qua potes, et fas est, praetoris caute tribunal

45

Defuge, nec rigido confere iure manum.

Alterius numquam te causisingere, et arte

Disce idem occulta dissimulare tuas.

Non ego, cui credas nummos, prohibebo videre,

Dummodo commendet gratia, quidquid agis.

50

Fac cito des, si cui debentur praemia: namque

Dilatis periit gratia muneribus.

Quam tibi personam DEVS et fortuna dederunt,

Hanc vno constans ferre tenore velis.

Alterius mala te moueant; ignoscere lapsis

55

Ne graue sit; nulli desit amica fides.

Frena, quoad poteris, curae moderator edaci,

Nec vome in innocuos, quae tibi corda coquunt.

Auctor pacis ades discordibus: optima at hostem

Esto vlciscendi per benefacta via.

60

Asperitas absit monitis: laudare parabis;

Ne sit adulatrix linguaue mensue, caue.

Subridere sat est, stolidos vitato cachinnos,

Ac dictos in te discito ferre iocos.

Artificem noli contemnere; paruula laus est,

65

Quae de reprenso quaeritur artifice.

Commemorare aliis abs te benefacta molestum est,
 Sint ergo Lethes flumine mersa tibi.
 Occupet afflictos tua mensque manusque iuando,
 Et largire, tuae qua patiuntur opes. 70
 Ira furor brevis est, nascenti obstitute furori;
 Cum semel inualuit, fera medela venit.
 Praesentem laudare, absentem rodere, parce,
 Et fugito ingrati, qua licet arte, notam.
 Fallito, sis, ludo curas, ne fallito amicum: 75
 Ludo absint sordes; iurgia foeda aberunt.
 Diues consilii, verborum parcus: at idem
 Fac ut pura mala pectora fraude geras.
 Officium licet exiguum contemnere noli;
 Sin, dignus non es, qui potiora feras. 80
 Saeuus obaerato fueris caue; frontis honorem
 Porrectae semper, blandaque verba, tene.
 Commoda luminibus rectis aliena tuere.
 Secreti alterius sit taciturna fides.
 Gloria saepe amens arcana silentia rupit, 85
 Tu caue dicaris proditor ipse tui.
 Haec faciens stolidi conuicia vana popelli
 Ridere, et solida laude vigere potes.

* * * * * * * *

Esse quid hoc dicam? MAGNORVM MAXIME GRYPHV M,
 Aurea dum studio tibi dona paramus amico, 90
 Aurea virtutum subito exit imago tuarum:
 Imperfecta tamen, priuata, domestica sola
 Ostendens decorum: queis publica nempe tenentur,
 Ut procera altis haeret radicibus arbor.

Hinc

Hinc iusti retinens animus, contemtor et auri,
 Secretique capax, nec fraudi peruius vlli,
 Consilioque bonus, rebusque haud segnis agendis:
 Hinc ea, quae lateri te PRINCIPIS addidit vnum,
 Virtus, imperii, patria plaudente, ministrum:
 Hinc ea, quae praestant varia nos parte beatos,
 Quae bona posteritas, atro liuore sepulto,
 (Occidat o ferus! *) positis venerabitur aris.

95

100

*) - - - Quatenus, heu nefas!
 Virtutem incolumem odimus,
 Sublatam ex oculis quaerimus inuidi.

HORAT. Od. III, 24, 30. seqq.

ΛΑΕΚΤΟΡΟΣ ΤΡΟΥΘΙΟΜΑΧΙΑ*

E I D E M

A. C I O I O C C X X V I.

Si nocet exiguum culicem luisse Maroni,
 Ac sius ob culicem buccas Octavius inflat;
 Si male Maeonides audit, quod facta, loquaces
 Quae ranas muresque graui affligere duello,
 Carmine non magno texens in saecula misit:
 Et poteris nobis, MAGNORVM MAXIME GRYPHV, 5
 Irasci, et poterunt alii male dicere nobis,

C 3

Et

*) Historia vera. Carmen hoc litteris I. M. G. signatum Germanice quod conuerteret dignum habuit Germanicae Musae decus
 GOTTSCHEDIVS in cuius Carminibus legitur p. 667. seqq.

Qui tibi conamur, tenues non grandia, pugnas
Passeris et pulli parua informare tabella.

Ast fuerit sat magna eadem, si, MAXIME GRYPHVM, 10

Et limen superare tuum, dextramque subire,
Contigeritque tuos oculos, animumque tenere

Curis tantisper vacuum, quas publica poscunt

Vota diu durare, et longo extendier aeuo.

Ergo ades, et belli causas ac discito fata. 15

Tempus erat, quo nudus ager, quo messis in herba

Agricolae volucrumque latet, quo dura magistra,

Importuna fames, surdi et sacundia ventris,

Passeribus plenas hominum pecudumque subire

Peruasit sedes, et victu viuere rapto. 20

Hoc fuit in grege tunc vnus, non ille Catulli

Edoctus ludo teneris pipare puellis,

Labraque iucundo ridentia carpere morfu;

Acer, agrestis, inops, rabie stimulatus edendi,

Qui vel de gremio granum peteret Iouis audax, 25

Vel dentes inter corcodili quaereret escam.

Hic nostram nullis chorstem comitantibus intrat,

Et tamquam vacua atque sua dominarier aula

Incipit, et passim proiectam colligere escam

Non sat habet, vocat vxores et pignora, (centum, 30

Credo, fuit capitum grex illic, vt fuit olim

Virtuti Herculeae Veneris coniuncta potestas

Maxima:) certatim, capta velut vrbe, feruntque

Cuncta, ruuntque alacres, properantque expellere longam

Impigro ore famem, ventrisque explere lacunas. 35

Attoniti cladem spectant stragemque macelli

Pulli irae medii, et contemptus; incitat ira

Ereptae

Ereptae dapis, ast ignavo sanguine nolunt
 Aspergi. Tandem reliquis ardentior vnus
 Emicat, Euphorbi quondam, Samiique magistri, 40
 Semine forte fatus. namque illi particula aurae
 Aetheriae, ignea vis, demissus spiritus astris;
 Hinc animus lucis contemtor, imagine vitae
 O bes post varios rediturae, sustinet atram
 Quaerere per pugnas et plurima vulnera mortem. 45
 Siue is Pergamea repetens ab origine stirpem,
 Pugnaci de gente, leui spectacula quondam
 Quae populo dedit. innatus certe calor illum
 In mediam rapit obstanti de plebe cateruam.

Illicet aufugiunt volucres, quaeruntque salutem 50
 Remigio alarum vxores gnatique ferocis
 Passeris, at solus ipse imperterritus adstat,
 Componitque gradum, promptus petere ipse petique,
 Arduus, extremos digitorum arrectus in vngues,
 Stat collum plumis, hiat amplo gurgite rostrum, 55
 Igne micant oculi, quassis suspenditur alis.

Tentatur tacita pulli formidine pectus,
 Et iam poenituit contra venisse; pudore
 Sed reuocante, animos tam paruo sumit ab hoste.
 Tollere conatur cristam, sed paruula nondum 60
 Crista potest tolli; verum tamen illa rubescit
 Tunc primum, et cerni palearia gutture paruo
 Incipiunt, audax, intentus in omnia, passer,
 Hac plus parte putans inimico posse noceri
 Destinat hanc, visamque ferit, morsuque tenetur 65
 Ipse suo. qualis forti de gente Molossus,
 Cum tandem eripuit sese venantis amici

Vertagus e manibus luctans, ruit impete caeco,
 Si quis adest aper, aut praestanti corpore ceruus,
 Sed capiturque capitque simul, dum dente tenetur, 70
 Impresso nimis ipse suo, frustra que laborat
 Retrogredi miser, et stultum reuocare furorem.
 Miratur stupidum vulgus, roburque ferocis
 Esse animi credit, sibi si caudamque pedesque
 Truncari ante sinat, quam captam amittere praedam 75
 Sustineat; velit ille quidem, velit ille redemptum
 Permagno, aut visum numquam exitiabile munus,
 Aut ipsos adeo effractos relinquare dentes:
 Talia vota facit pendens de gutture passer
 Hostis, et incutiens frustratis viribus alas, 80
 Atque ait, hac SOLA miserum, DI, peste levate,
 Hoc solo ut discam monitus doceamque periclo,
 Quam stultus furor iste fuit, qui plus sibi damni
 Quam ferat hostibus. At conantem plurima frustra
 Laeta superueniens paruorum turba reuellit 85
 Guttura ab hostili: sed per ludibria mille
 Filo deuinctum, luxatum alasque pedesque,
 Paruo post spatio vastum demittit ad orcum.
 Ite piaе volucres, memorabile ducite funus.
 Tu tenuem, MARSCHALLE, precor, ne despice ludum: 90
 Sic tibi felices Ianus referato Kalendas!
 Sic maiora tibi quondam, et te digna, canemus.

DELPHI-

~~~~~

DELPHINVS PLINIANVS*

E I D E M

C I O I O C C X X V I I .

Hoc unum, MARSCHALLE, tuis tibi deerat in hortis,
Fons salientis aquae, nymphis sedesque iocusque.

Hoc etiam tua cura tibi, an fortuna? parauit.

Qua pueros capiunt passo specularia soles

In lunam falcata sinu, qua maximus aestus,

5

Exoritur iam dulce sitisque aestusque leuamen:

Lympha salit labro recidens excepta capaci.

An parere, alto qui munera pectore spernis,

Piscis ut his in aquis nostro tibi munere ludat?

Accipe, quem prisca commendat gratia saeculi,

10

Quique instar saeculi vel solius, Plinius ille,

Traiani decus, atque sui laus unica Comi,

Quem primum laudet, cui non ignotus uterque,

Si tibi sit similis prisco reuocandus ab aeuo.

Nec metus, ut labri Delphinum angustia magnum

15

Terreat: ille per arentes te laetus arenas,

Ille per et montes, et per stabula alta ferarum,

Ingentem pietate virum pius ipse sequatur.

Monstrorum genitrix terra Afra, Diarrhytos Hippo

Qua colitur missis Roma de matre colonis,

20

Humani ah! nimium vidit miracula piscis.

C 5

Immi-

*) Vid. PLIN. Epist. VIII, 30.

Imminet vrbs stagno. hoc vicino e gurgite ponti,
 (Euripus qualis fluctus vomit atque resorbet)
 Hauritque infusas vrgentibus aestibus vndas,
 Eruclatque suum pelago residente liquorem.

25

Nauigat hic omnis populus, varioque natatu
 Neptuni pecus exagitat. dubitaueris, alti
 Imperiumne Iouis, scepra an fraterna sequantur?
 Non canibus matres hic irascuntur equisue,
 Non trochus exercet, non puluerulenta palaestra,
 Non cursus, pueros: mare summa et sola voluptas.
 Exsuperat tam quisque alios, quanto altius aequor
 Ingressus, litusque simul nantesque reliquit.

30

Huius amore puer reliquis audentior vnus
 Accensus palmae, quae meta suprema laborum
 Illum erat ante diem, proferre interritus audet.
 Ipsamque ingreditur Neptuni feruidus aulam
 Nec tamen haec bilem mouisse audacia regi
 Creditur. en cara in primis de gente satelles
 Occurrit puero Delphinus, et accipit vltro
 Aduenientem: et iam videas praeire sequentem,
 Pergentemque sequi, gyros iam ducere circum,
 Iamque subire pedes, equitandaque subdere terga,
 Ponere iam trepidum nouitate, iterumque subire,
 Inque altum ferre, et vestigia flectere retro,
 Ludentumque gregi laeto sic reddere tandem.

35

40

45

Fama exit, non est tota vulgatio vrbe
 Fabula, confertumque videt lux altera litus,
 Spectatum veniunt matres, veniuntque puellae.
 Est, quae Delphinum obtendat, lectura tot inter
 Egregios iuuenes praestanti corpore amicum.

50

Con-

Confestim redit ad certamina nota iuuentus,
 Delphini puer at vector discedere turba
 Cunctatur, fidei incertus, cautusque pericli,
 Et pauidae parens genitrici. piscis ad horam 55
 Praesto est, et puerum cursu designat: at ille
 Cum reliquis celeri repetit sua litora planta.

Delphinus sequitur rapido non ille volatu,
 Quo, quando vrgetur per Gallica *) retia mugil,
 Verum inuitanti similis nutuque vocanti, 60
 Exilit hinc, et mergitur hinc, varioque natatu
 Spumeus implicat crebros atque expedit orbes.
 Qualis vbi tenerae Melitaea gente catellus
 Alludit dominae, refugitque, venitque, caditque,
 Et reuolutus humi subito emicat, atque laceffit 65
 Dentibus innocuis vestem, latratibus aures.
 Vel qualis, iuuenes quando facilesque puellae
 Lusibus ingenuis campo viridante calescunt,
 Malo blanda petit iuuenem Galatea, fugitque
 Illa quidem celeri pede, sed deprendier optat: 70
 Itque reditque viam, ac vltro se amplexibus offert,
 Quos vario cupit anfractu fugisse videri:
 Talis Delphinus puerum pertentat amatum.

Verum hic laetitiae medius, mediufque timoris
 Blanditias sentit, sed respondere veretur. 75
 Viderat ille cani quondam colludere hyaenam,
 Sed lusus inter medios in deuia raptum.

Omnia vincit amor; timor hic concessit amori,
 Accedit venienti, alludit voce manuque,

Simo-

*) PLIN. *Histor. nat.* VIII, 8, f. 2.

Simonem appellans, et squamea tergora mulcens. 80
 Adnatat, insilit in tergum, ferturque referturque,
 Agnosci credit se, credit amari, amat ipse:
 Insidias neuter metuit, fiducia crescit
 Alterius tantum, quanto est mansuetior alter.

Nec non et reliqui dextra pueri atque sinistra 85
 Vectorem comitantur, iter clamore frequentant:
Heus age dextrorsum frenis inflecte caballum,
Heus nunc siste gradum, nunc, nunc calcaribus urge.

Verum et Delphino suus est comes alter; it vna
 Spectator ludi non pars, comitatur euntem, 90
 Deducit reducem, sed nil patiturue facitue
 Ingenium praeter piscis, moreisque ferinos.

Alter at in litus pueris voluentibus exit,
 Et iacet in ficcis et cauda ludit arenis,
 Inque suas pinna feruente reuoluitur vndas. 95

Praua superstitio, millenum caussa malorum,
 Hos etiam ludos, grata haec spectacula turbat.
 Hoc in pisce Deos sibi placaturus Auitus
 Naribus affundit croceos nardique liquores.
 Illicet acris odor nouitate infestat et angit 100
 Delphinum: refugit trepidans, et mergitur alto,
 Nec nisi post aliquot languens emergere soles,
 Offenso similis diffidentique, videtur.

Mansisses! aeuo dignum pecus, inque profundis
 Narrasses, animos hominum quam stulta teneret 105
 Relligio. sua sed miserum clementia perdit.
 Nam redit ad solitum, populo plaudente, theatrum,
 Paullatimque prior lasciuia redditur. orbem
 Rumores miro crebri de pisce pererrant.

Specta-

Speſtatum ingenti concurritur vndique turba.

110

Numquam tot chlamydas, trabeos tot viderat Hippo,
Roma paludatos tot numquam miſerat illuc,
Multum, GRYPHE, tui abſimiles, et munerum auaros.

Iam loca, quae tribuant ciues, iam lautia deſunt.

Ira in inhumanos merito concepta Quirites

115

Expetit in miſerum, nec quidquam tale merentem.

Ne ſit, quod ſpectare velit damnosa Quirini

Gens, in Delphini coniuratur caput inſons,

Tempore et obtruncant capto miſeranda gementem.

Heu pietas! heu ſancta fides! heu flebile fatum! 120

Haec erat ergo tibi pro tanto debita amore

Merces? ſicne, viri, miſeros tractatis amantes?

Ergo Barbariae tibi, tellus improba, nomen

Iure datum poſt haec merito, aeternumque manebit.

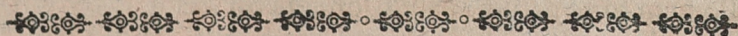
Te, Delphine, mori totum vetuere Camenae:

125

Tam piſces inter memorabile nomen habebis,

Quantum homines inter MARSCALLI fama decuſque

Eminet, occultoque frequens celebrabitur aeuo.

MALVM PVNICVM

E I D E M

A. CIO IDCC XXVIII.

Huc ades, O INGENS MAGNORVM GLORIA GRYPHV,
Poma tua ferimus (quid enim tibi ferre queamus
Noſtrum, mancipio tibi qui debemur et vſu?)

Punica

Punica mala tua ferimus tibi ab arbore sumpta,
 Munera eo spernenda minus, quo rarius illa
 Spectauit quisquam nostrisadolescere in oris.

5

Sed si plena forent granatis omnia malis,
 Ut Byzantinis submisit millia Pontus,
 Munera digna tamen magno quoque rege putari,
 Exemplo infelix claro, Paulline, fuisti.
 Quam velit hic, retinere sibi sua munera regem;
 Aut tibi seruasses, Eudoxia, dona mariti;
 Ipse aut quam dominae non prodere munera vellet!
 Felices omnes! si quae MARSCHALLIVS HEROS
 Vnus complexus decora est, his singula adessent:
 Celsa mente procul rex suspicione remotus;
 Candida si regina, dolumque perosa fuisset;
 Si circumspecta follers Paullinus ab arte.

10

15

Punica Achaemeniis gratissima dona tyrannis
 Munera lata, fidem Darii vota merentur,
 Qui sibi Zopyria totidem virtute fideque
 Corda dari optabat; quot se turgescere granis
 Pomum forte datum patulo ostendebat hiatu.
 Tot sibi nempe velit GRYPHOS contingere Princeps,
 Quo saluo saluam sua se Vinaria gaudet.
 Quid memorem reges? hominum rex atque Deorum
 Non aliud tenuisse manu, reginaque Iuno,
 Sunt visi in statuis pomum. Venus ipsa Cytheres
 Punica plantauit Carthagine vecta per hortos,
 Quamque potest vicina suae cupit arboris esse.
 Laetius hinc nusquam videasadolescere myrtos,
 Quam si puniceae propius tangantur ab umbra,
 Radicesque adeo miscendi copia detur.

20

25

30

Palladis

Palladis haud alio tantum arbor amore calescit.

Hoc apud infernum inuitata Proserpina regem, 35

Quae ferri melius fuerat, ieiunia soluit.

Ergo legiferam matrem placare volentes

Punica religio est matres attingere poma.

Tale an Eris quondam proiecerit impia malum,

Dicere non ausim: sed si proiecit, ab isto 40

Nomen habent Granata, intus quae femina mortis

Constipata vomunt Vulcano tacta per auras.

Nec satis est diuum. Maia tibi nate, vetusti

Hoc pomum, latebras animi coecosque recessus

Signantes, tribuere, et capsis mille repostam 45

Materiam discendi, atque argumenta probandi.

En capitis, MAR SCHALLE, tui vel cordis imago.

Ergo tam superis cum sint iucunda, coronam

Punica mala gerunt merito, non flore caduco,

Sed pulchrum exornante caput: sic nascitur vna 50

Cum fructu flos, et fructus cum flore fatiscit.

Plenior ast vbi flos, vbi rubra *balauſtia* fulgent,

Hic fructum speres frustra: sed flos tamen ipse

Fructus instar habet. Rhodii nouere coloni,

Succo qui lanas quondam saturare *balauſti* 55

Prudentes, quaestum cuso iactare metallo

Instituere. laſer sic iactauerē Cyrenae,

Aegyptus loton, tellus Phoenicia palmam,

Baetica sic vrbs, cui tribuistis, punica, nomen

Granatae, insigni vestrum conseruat honorem. 60

Tenuior at *cytinus* foliis vbi flammeus exit,

Spemque simul, fructusque adfert elementa nouelli.

Nam quales virgo calathos labro tenuis implet

Floribus,

Floribus, haud aliter calatho hic exfurgere florem
 Cernimus. ast alter quantum durefcit et aret, 65
 Tantum alter molli turgescens corpore crescit.
 Prima virent, flauent media, ast extrema rubescunt.
 A Phoebi quando radiis mitescere poma
 Incipiunt, molli sensim finduntur hiatu,
 Quaeque sinu complexa iatus sua dona fouebant, 70
 Haec rupto corio spectanti offerre videntur.
 Qualis, GRYPHIADV BONA GLORIA MARSHALLORVM,
 Intus quidquid habes, in commoda publica promis,
 Pectoris atque sacros miseris referare recessus
 Audes, teque frui inuitas bonitate volentes. 75

Viscera puniceum pomum granata recludit,
 Ordine sed descripta suo. nam qualia cellis
 Millenis distincta sunt aluearia melle,
 Talia per loculos videas disposita teneri
 Grana ope pelliculae, *ciccum* dixere vetusti. 80
 Qualia grana sient, cognomine discito gemma.
 Vtribus his, circumque, per ipsaque grana, liquorem
 Sollers diffudit natura colore rubello,
 Quem triplici minimum inuenias differre sapore,
 Aut acido, aut dulci, aut mixta vtrimque salua. 85
 Sed, quicumque fuit sapor: est mortalibus aegris
 Mitior hic Bacchus morbi poenaeque Lyaeus,
 Nepenthes, tristi pellens de corde dolorem,
 Singultus domitor, gemitum, suspiria tollens,
 Bacchi munera cuncta, sed absque furore propinans, 90
 Seu Venerem furor ille furat, seu saeuat iras.

Fallor?

Fallor? an hic etiam tua mente recurrit imago,
 MARSCHALLE, et te digna tuo decerpsimus horto
 Munera? quot per te curarum mole soluti,
 Te dulcem laudant gemitusque metusque Lyaeum, 95
 Laetitiaque bonum, sana sed mente, datorem?
 Acri etiam quidam medicina conualuisse
 Se gaudent, et agunt illo tibi nomine grates.
 Nempe indulgentis medius, mediisque feueri,
 Prudens, qua sit opus, decernis, cuique medela. 100
 Ergo maeste mihi tali esto munere, GRYPHVM
 MAXIME, Musarum stator o columenque piarum!
 Et quot turgescunt plenissima Punica granis,
 Tot per fausta alium spes nostras profer in annum,
 Votivam et nostrae pietatis vince tabellam. 105

* * * * *

FORTVNAM REDVCEM

EIDEM

PRECATVR

A. CIO IDCC XXVIIIIL

Ianus adest. aurem Ianusque et Gratia vellunt,
 Munera MARSCHALLO flagitat ista dies.
 Ite leues elegi! fortunam pesque modusque
 MARSCHALLI et nostram vah nimis ille decet.

D

Heu

Heu decus! heu nostrum! quantum mutatus ab illo, 5
 Qualem decedens viderat annus, abit!
 Sicne tuo potuit tumulo, SANCTISSIME PRINCEPS,
 Nostraque demergi GRYPHIADAEQUE salus?
 Heu pietasque fidesque! eheu Marschallia virtus!
 Sic coeca penitus condita nocte lates? 10
 Tene nigris audet inuecta calumnia pennis
 Appetere, et laudes obtenebrare tuas?
 Audet, et obscenis volitans interstrepit alis,
 Pulueris et nubem tollere humo satagit.
 Nec patitur, Magnus talem vt te cernat Alumnus, 15
 Qualem te norunt Dique hominesque virum.
 Sic tua de magno virtus exacta theatro
 Cedit, et adsueris horret adesse locis.
 Aëria qualem lapsus Iouis ales ab arce
 Cristatum chortis diripit vngue virum: 20
 Attonitum mussat vulgus, quaeritque latebras,
 Opportuna aquilae praeda magisque patet:
 Vel qualis celso intonsi de vertice montis
 Ingenti pinus caesa fragore ruit:
 Illa ruit, gemitus edens; humilesque myricae, 25
 Et virgulta, illo pondere quassa, cadunt:
 Talis abis raptus, tali inuoluisque ruina,
 Qui tibi deuincti, turba misella, fumus.
 Scilicet ista tui est pars haud postrema doloris,
 Quod te non solum fulmina saeua petunt. 30
 Latius inuidiae quod spargi incendia cernis,
 Quod placuisse tibi criminis instar habet.
 Innocuum crimen! crimen qui defugit illud,
 Vero qui flagret crimine, dignus erit.

Crimen

Crimen erit placuisse tibi? quin maxima laus est, 35

Grande decus, tanto posse placere viro.

Viderit vtilitas! tibi me, MARSCALLE, probari,

Maiori damno promeruisse velim.

Mox erit illa dies, cum pulsa Calumnia caelo

In tenebras recidet praecipitata suas. 40

Et comes huic fugiens spumanti Iniuria rictu

Dente minax, vngues sanguine tincta feros.

Tum tua, MAECENAS, fulgenti clarior astro

E tenebris virtus ibit in hora virum.

Et qualis Lunae facies formosior exit, 45

Fraterno postquam lumine cassâ fuit:

Tale tuum decus et fama, ILLVSTRISIME GRYPHVM

Splendore exhibit condecorata nouo.

Interea tua te virtus et conscia recti

Mens, et certa DEI spes alit atque fouet. 50

Ille animus contemtor opum, contemtor honorum,

Si vel honor, vel opes, crimine parta sient:

Perstans ille animus fortuna rectus vtraque,

Quem frustra pellunt spesque metusque gradu:

Nobilis ille animus consul non vnus anni, 55

Nec fasces ponens arbitrio alterius:

Ille, inquam, laetas Iani celebrare kalendas,

Te facit, et vitae tempora laeta dabit.

An tibi quid maius regum comitatus, et ostrum,

Clamosumque potest conciliare forum? 60

Dulcius an tibi quid villarum splendor et horti,

An tibi quid tribuent diuitiae potius?

Non tamen ista etiam, vel si quid pulchrius istis,

Deesse tibi poterunt, OPTIME GRYPHE! diu.

Si quid habent veri vatum praedicta piorum,

65

Si sua virtuti praemia honorque manent:

Si non destituit fidum spes certa Clientem,

Si quid apud superos vota precesque valent;

Fortunae laetum *reduci* paeana canemus,

Cum te sublimi referet illa rota.

70

Nunc age, fausta dies, nunc te properantibus alis

Infer, gaudia quid nostra morare diu?

III. MISCEL-

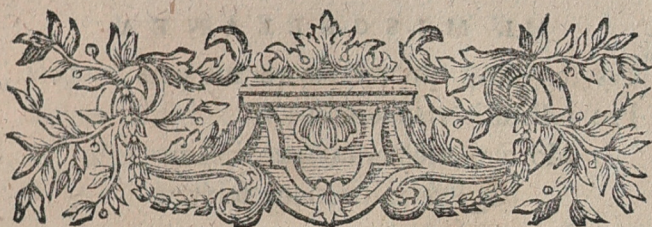
III.
MISCELLANEA.

IN
MISCELLANEA

N
Prem
Abfr
Civ

ODE SAECVLARIS

A. CIO MDCC XXX.

PRAEMISSA LAUDATIONI
GEORGII PII
BRANDENBURG.

QVOD VIM IN RELIGIONIS NEGOTIO
NEC METVIT NEC INTVLIT.

Numquid recentis gaudia saeculi
Prement, nouus quos pectore agit calor,
Quorumque cultu prouocantur
Igniculi ingenii latentes?

Abfit piandum haud vilibus hostiis
Crimen. Prius vel saxa, vel arduas
Clamare tectorum trabes, vel
Ipsa sepulcra loqui virorum

D 3

5

Fas

Fas fortium, qui nil facere aut pati
 Pro restitutis religionibus, 10
 Mortem recusarunt nec ipsam
 Qui fidei pretium subire;
 Nostrae Camenae quam taciturnitas
 Obstet, GEORGI, vel meritis tuis,
 Confessor Onoldi nepotum 15
 Per memores celebrande festos,
 Vel qui periculo, qui fidei tuae
 Heroës alti, maxima pectora,
 Iunxere se, nullo fauore
 Spesque animosque suos professi. 20
 Quantus virorum pectora spiritus
 Egit, tremendus queis nec apex Petri
 (Sic, Roma, dicis) ternus ille,
 Nec gladius potuit timorem
 Fecisse magni Caesaris; ipsa nec 25
 Si effusa portis tartareis ruat,
 Quae turba claustris in profundis
 Vincula gemens sua frena mordet.
 Munus tuum illud, candida Veritas,
 Caeleste lucis saluificae iubar! 30
 Per te nec agnelli leones
 Refugiunt teneri luposue.
 Tu spem reducis mentibus anxiis,
 Mortisque captos retibus expedis,
 Tu submoues caecos tumultus, 35
 Firmam animo tribuens quietem.

Regum

Regum quid ergo vim timeant tui?

Reges in ipsos imperium est tuum.

Pugnare si conentur, auream

Inde petis capiti coronam.

40

Derenta caecorum horribili specu

Tu barbarorum pulchrior euenis,

Qui contuentes te retortis

Luminibus pauidi recedunt.

Te nixus olim colla GEORGIVS

45

Caedenda nil perterritus obtulit,

Quam sciret ignes per camini

Liberum iter sine fraude quondam

Munisse amicis: te duce credidit,

Demersa leto corpora fortium

50

Quondam virorum suscitata

Pulvere perpetuum vigere.

Salve beatum, viuificum iubar!

Fulgente nobis te, melius nitent

Noctes diebus; si recedas,

55

Sol medius tenebras habebit.

Sed, sancta, nobis, omnipotens licet,

Prodesse frustra vis sine moribus.

Hei te crepant plerique, quorum

Dedecorant bene dicta culpae.

60

Hei diua, quando te duce ciuicas

Rixas, furores, bellaque, tartaro

Mergi videmus? quando saeuas

Cedere vomeribus bipennes?

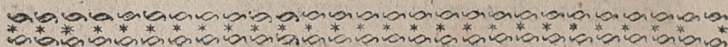
D 5

Di-

Diduxit eheu! nos inimica vis,
 At tu iugo nos cogere aheneo
 Dignare, vt vnam te beati
 Compositis veneremur armis.

Sic, diua, te pars vsta caloribus
 Mundi, ac trioni finitimum latus,
 Sic solis occasusque et ortus,
 Teque, patremque tuum, canamus!

E X
 ITALICIS MARINI.

Alla lancia di Longino.
 Madr. del Marino.

*L*ancia, lancia soave,
 Lancia non più, ma chiave.
 Il tuo non è ferire,
 Ma dolcemente aprire.
 E n' apri, o che tesoro,
 Tesor, ch' acque hà d' argento, e sangue d' oro!

* * * * *

In lanceam.

Felix o falue cuspis, cuspisne vocanda?
 Nec laessisse etenim, sed referare tuum est.

O cla-

O clavis potius gazas recludere nata:
Argentum haec vnda est: aureus ille cruor.

Alla piaga
del costato.

*Piaga dolce d' Amore,
Già tu piaga non sei,
Ma bocca di quel core
Che parla à i sensi miei.
E quante in te conperse
Son stille sanguinose,
Tante son per mio ben lingue amorose.
O foss' io pur quel ferro, che t'aperse,
Ch' immerso, ou' ei s' immerse:
Sì meglio potess' io
Le Voci odir de l' impigiato mio.*

In vulnus lateris.

Vulnus amore patens, non vulnus pectoris, os es,
'Os es, quo nobis cordis aperta patent.
Sanguinis effusae quot sunt hoc vulnere guttae,
Tot puto mi linguas dicere: Christus amat.
Eia, age, mens, intro sequere o vestigia ferri,
Verbaque de liquido dulcia fonte bibe. (*)

La

(*) Hic paullum discedendum mihi putavi a MARINO. Vix enim fert Latini sermonis atque ingenii modestia, ut optet aliquis lancea fieri et os cordis intrare, ut commodius cum altero loqui possit. Cor est fons orationis ac verborum, dulcius ex ipso fonte bibuntur aquae.

Hor questa, ch' à Giesù circonda il crine 25

Treccia d' aeute spine,

Fà tu, che sempre sia

Siepe de la tua vigna, Anima mia.

Così giamai per froda, ò per inganno

Furar non ti potranno 30

I ladroni d' Averno

De la gratia divina, il frutto eterno.

O di la voce flebile e pietosa,

Apri mi, ò cara sposa,

Che 'l tuo celeste amante 35

Di vermiglie rugiade hà il crin stillante.

* *

* *

* *

In coronam spineam.

Huic, cedri et vites, regnum concedite spinae,

De spina hac regum rex sibi ferta petit.

Quis tibi ferta locus, bone rex, dedit aspera? an hortus,

Exsanguem qui te seminecemque habuit?

Quin sceleris nostri de sentibus horrida sancto 5

Immensus capiti ferta viebat amor.

Victima adest spinis quam nexam vidit Abramus,

Ardens ecce rubus, quo DEVS ipse latet.

Sancta corona! per hanc infamia cedit honori,

Pallet ad hanc, Tyrius quidquid et Indus habent. 10

Ipsa en! purpureis decedunt sidera punctis,

Hos radios pulcher sol velit esse suos.

Hac, quae diuinum cingit caput aspera spina,

Semper erit cordis vinea septa mei.

Sic

Sic ab aeternali munita latrone tenebit
 Felix, quem fructum gratia dia tulit.
 Audi, mens, vocem valvas aperire iubentis.
 Sponsi, en purpureo quam coma rore madet!

15

SOTERIA

PRO

ILLVSTRISSIMO HEROE

GERLACO ADOLPHO
DE MVNCHHAVSEN

M. DEC. CIO IDCC XXXVIII.

Salve, cara manus, quam te vidisse triumpho!
 Quantae o laetitiae nuncia, pignus, ades!
 Ut iuuat hinc laetis tanta argumenta labellis
 Pressisse, hinc vdis applicuisse oculis?
 Saepe, manus, vitae solatia firma tulisti,
 Auxiliumque meae, gaudia saepe, manus.
 Nunc vitam dominique, meamque tulisse salutem
 Ipso mi obtutu, cara videre manus.
 Lurida Leiniacos nam Fama vagata per agros,
 Mendax sed solidum fingere rara, tulit:
 „Morbonae stratus celeri MVNCHHVSVS icu
 „Aut fuit! aut animam iam moriturus agit.
 Hei mihi! qualis eram, cum primum hic nuncius aures
 Perculit! ut stupuit lingua animusque mihi!

Mox

Mox vbi se primo mens a terrore recepit, 15

Atque suis vinclis libera lingua fuit.

Secretumque petens, atque ore in vota soluto,

(Quid superesset enim?) talia verba precor:

Sicne, Pater, placuit tua tot bona munera nobis

Cum MVNCHHVSIADE tollere cuncta simul? 20

Nimirum indignis: quis enim negat? At tua tanto

Post inter dignos gloria maior erit.

Nam sunt, pauca licet fortasse, at plena supersunt

MVNCHHVS I meritis pectora, plena tuis.

Hunc ergo nobis vel per miracula redde! 25

Nos tanto dignos munere redde, Pater.

Vix ea fatus eram, cum spes bona corde refulgens,

Qualis per tenebras visa lucerna procul

Non pepulisse metum valet, at minuisse timorem

Apta, animum pendentem inter vtrumque tenet. 30

Sic mihi tertia lux inter spes atque timores

Exigitur; sed lux quaelibet annus erat.

Hora venit tandem tardissima, qua sonus aeris

Intorti arrectis auribus excipitur;

Qui monet, allatas venisse ex vrbe tabellas: 35

Importunus ego flagito litterulas.

Vt vidi, vt cera vidi obsignata rubella

Nomina, me ceris erubuisse magis,

Narrant, qui videre: audis tum vincula rupi,

Tum domini verbis oscula mille dedi. 40

Addita Werlhof superata pericula pandit.

Littera, et incenso ture pianda monet.

Tum voti damnatus eo in penetralia tecti,

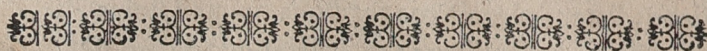
Hostia vbi pura est mensque manusque Deo.

Atque

Atque haec adiicio gratae ad praeconia mentis:

Sic pro MVNCHHVSII vota salute, pater,
Suscepta o semper tibi nos debere, sed ipsi,
Nos debere etiam gaudia longa iube!

IN IMAGINEM
ILLVSTRISSIMI
MVNCHHVSII.

Zopyre, dic quis hic est? Aut est MVNCHHVSIVS, aut est
Musarum templo pictus Apollo? Tenes.

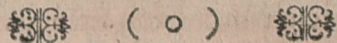

IN
BIBLIOTHECAM
VINARIENSEM.

Salve, bibliotheca, gaza diues,
S Ramentis Dariae, Tagique arenis,
Ormi baciferaeque margaritis,
Quos montes Scythiae ferunt, zmaragdis,
Quaeque exusta dedit Corinthus aera,
Textisque Attalicis, odoribusque
Iudaeae ac Arabum, saporibusque
Ponti gurgitibus feri petitis,

Et si cui pretium libido fecit
 Merci, bibliotheca praeferenda. 10
 O quam te iuuat ingredi, tuoque
 Collectum gremio lubet videre
 Ingens concilium, pium, verendum,
 Summorum ingeniisque, litterisque,
 Et laude eloquii grauis, virorum. 15
 Laetus condiderim tuo in recessu
 Soles, quotquot eous axis adfert.
 Tum, quos puluis habet meae palaestrae,
 Se mens euacuat molestiarum,
 Tum se mens recreat, renasciturque 20
 Quidquid perdiderat modo vigoris.
 Salue, bibliotheca GVILLIELMI
 ERNESTI patriae patris tuique,
 Absyrti miserum qui Pentheique
 Fatum abs te prohibet, palatiique 25
 Augusti medio sinu locatam
 Sumtu non modico fouetque alitque.
 Huic tu reddere gratiam statore
 Dignam bibliotheca, sic memento,
 Vt *nomen venerabile* atque *sacrum* 30
 Serorum ad sobolem feras nepotum,
 Ac per te didicisse GVILLIELMVM
 ERNESTVM velit occidens et ortus.

E

IN

IN
PVELLAM PRIMIS
VITAE DIEBUS
DEFUNCTAM.

Fecerat Heroum SCHWARZFELSIA MARSCHALLORVM,
Antiquam trina natorum stirpe beatam,
Illustremque domum. nos mirabamur in illis
Magnanimi PATRIS, et defunctorum instar AVORVM.
Spes erat et votum, formosae expressa PARENTIS, 5
Felicisque AVIAE, natas, simulacra tueri.
Vocibus exorata piis fauisse videntur
Numina. femineo praegnans SCHWARZFELSIA foetu
Ibat, grande sui generis decus atque MARITI.
Illum formarant foetum Charitesque Venusque. 10
Aft eadem invidit foetum vaga mater amorum
Terris. namque metus subiit, ne frigida posthac
Ara foret, neu grata Paphos deserta iaceret.
Alter et ille metus subiit, quondam Paris alter
Ne surgat, recidat ne spretae iniuria formae 15
In proprium quondam caput, altera Troia, vel alter
Olim Pelides pro laeso pugnet Atride.
Isthoc exsternata metu Cytherea, subinde
Exagitat monstribus grauidam, terroribus implet
Inque ipsa infantem tantum non strangulat aluo. 20
Editur exactis formosa decensque puella
Temporibus, MATRI nec dissimulanda, nec ipsi
Dissimilis Paphae, verum heu! nimium brevis aevi.

Qua-

Qualis diuorum, cum vix apparuit, Iris
 Nuntia, purpureum ducens in nubibus arcum 25
 Diffugit, et visu mortales fallit inani:
 Talis diua puella fugit, moestosque PARENTES
 Deserit, et caeli formosum transit in astrum.
 Parce, precor, Cytherea, istos depone timores
 Quidquid producet SCHWARZFELSIA, mite, piumque, 30
 Et castum fuerit, nec formidabile regnis,
 Diua, tuis. depone igitur, Dea, pone timores!

*****

FRID. GOTTHILF
 MARSCHALLO

DICTO GREIFF

MAECENATI VINARIENSI

NUPTIAS ALTERAS

C V M

FRIDERICA BIBIANA

E X

BOSIIS

VIDVA

BREITENBAVCHIANA

CELEBRANTI

A. CIO IDCC XXVII.

Dicite iter, Musae, quo non felicius vllum,
 Quamuis ille diu terra iactatus et alto,
 Fecit GRYPHIADVM bona gloria MARSCHALLORVM.

E 2

Falla-

Palladium ille, Deum praeclaro munere missus
 Elmicolis, pignus publicae columnae salutis,
 Fuerat ad carum tandem visurus Achatem,
 Qua se Sala pater Pactolidos aemulus vndae,
 Hesperiae Tagi, praediuite iactat arena,
 (Sive umbrosae tua derasa est, Pinifer, aluo,
 Sive est ipsa suo tellus gravidata metallo)
 Thuringos satagitque suis arcere Variscis.

Hospitis aduentu ingentis laetatur Achates,
 Maximus ingenio, Phoebei carminis auctor,
 Consilio praestans, neque GRYPHO indignus amico;
 Sed commune bonum reliquis non invidet. Ergo
 GRYPHIADEM secum vicinos ducit in agros,
 (Forte vocatus erat) mensis genialibus umbram.
 Ille quidem exoptatus, ob hanc sed gratior umbram,

Consueto hic GRYPHVS sibi visus alacrior, ipse,
 Cur esset? quaerit secum. praesaga futuri
 Scilicet augurium mens mouit. ut illa genetrix
 Cui deplorati ignarae praesentia quondam
 Oblata est gnati, placido rubicundula ab igne,
 Certa est laetitiae, miratur nescia causam.

Victa fames epulis fuerat, mensaeque remotae:
 Forte venit gentisque suae, sexusque, locique,
 Eximium decus, antiquorum pulchra propago
 BOSIADVM, notos olim visura penates,
 Cognatumque larem. Latet atro condita peplo
 Forma, et conspicuum quidquid solet esse decoris.
 Lugubri tegitur vitta frons, tempora, collum,

Texti-

Textilis umbra ipsos obscurat luminis orbes,
 Nec sacros patitur vultus atque ora videri.
 Quin et moeror edax tristi pallore genarum
 Purpureum candorem hebetarat. At aurea qualis 35
 Phoebe per tenuem non cessat pulchra videri
 Translucens nebulam; vel qualis frater Ianae
 Obscura quamuis velatus nube sagittas
 Flammiferas tamen emittit, terrisque calorem
 Impertit; qualis picto Thaumantias arcu 40
 Stillantes inter lacrimas formosior exit:
 Tales nec formam extinguunt in BOSIDE luctus,
 Nec dulces perimunt viuacis luminis ignes,
 Talis amabilior BOSIS lacrimosa videtur.

Conspicit hanc pietate ingens facilisque moueri 45
 Heros, et causas lugendi quaerit, et audit:
 Ingemuitque suo simul illiusque dolore,
 Saucius ipse animi miseram solariet audet.
 Pauca refert BOSIS, numero si verba putare
 Fas est, sed paucis dixit quam plurima verbis. 50
 Qualia telluris gremio suscepta feraci
 Semina tecta latent, mox incipiuntque moueri,
 Viuere vique sua, et speratos fundere fructus:
 Talia verba manent MARSHALLI mente reposta
 BOSIDOS, atque imis gliscunt concepta medullis. 55
 Dumque ea retractat sollers, dum dulcis imago
 BOSIDOS ante oculos, mentem versatur et ipsam,
 Aut amor, aut primum nascenti par quid amori,
 Sollicitum reddit GRYPHVM: dispar sed amori
 Plebeio, quidquid fuit, hoc fuit, ille reuinctis 60

Infans luminibus, temere vertiginis instar
 Actus, adhaerescit subito, verum ocior aura
 Auolat, et miseros fugiens desolat amantes.
 Herois sed amor mentemque habitumque virilem
 Gestat, acuta tuens, et constanti pede fertur.

65

Quin adit horrendum sexcentis auribus illud
 Et linguis totidem monstrum ad male dicta ferenda,
 Sed bona vix vnam patiens penetrare per aurem,
 Languidula et reddens lingua, modo reddere tota
 Dignetur, Famae nomen posuere vetusti.

70

Naturae haec oblita suae bona tantaque totque
 BOSIDOS enumerat, nihil adspergitque sinistri,
 Surda velut vitiis, folis virtutibus aures
 Praebet et linguas. Ergo iam laetior Heros,
 (Qualis vbi gyros Iouis ales in aethere longos
 Duxit, et in praedam deuixit lumina, tandem
 Praepes adest, praedamque petit, fruiturque petita)
 Adueniens et amare fatetur, et optat amari.

75

Ipse, verecundi quantumuis gloria sexus,
 Non multum sancto GRYPHI pugnavit amoris.
 Nam vix illa virum fama meritisque decorum
 Viderat, et qualis ludos vel seria obiret,
 Cum subit ingenuam tacita admiratio mentem.
 En quo se summo iactat Franconia ciue!

80

Hic vir, hic est, inquit, sua cui Vinaria summis
 Laudibus elato tamen inferiora dedisse

85

Se credit ineritis, hic quo prudentia magni
 GVILLIELM - ERNESTI sero celebrabitur aevo.

Quam digne mens tanta habitat! quantum instar in illo est!

Quis

Quis vigor ex oculis fulget! qui frontis honores! 90

Coniuge quam gaudes pia SCHWARZENFELSIA tanto.

Viuere nam putat, et felicem reddere GRYPHVM,

Quae superos inter fortunatum exigit aeuum,

Tam stellas inter radians, quam fulserat inter

Mortales. Paullo sed post errore peremto, 95

Qualia ab Oceano surgenti sidere Phoebus

Submittunt radios, talis concedit amori

Maiori face praestingui admiratio passa,

Et paribus GRYPHVM modo flammis vrit et ardet.

Felices flammae, caelestibus ignibus ignes 100

Accensi, o salue iuncta TIBI BOSIDE felix

GRYPHIADAE, o salue MARSCHALLO BOSI beata

Coniuge, quis valeat vestras aequare canendo

Fortunas? idem cui vestras carmine Phoebus

Dicere posse dedit dotes. pulcherrima merces 105

Ipse sibi virtus. quin praestantissima merces

Virtutis, MARSCHALLE, tuae dulcissima BOSIS,

Virtutisque, O BOSI, tuae MARSCHALLIVS Heros!

Iamque vnum superest, VOBIS pia vota, quod addant,

Nec pietas ultra est quo progrediatur, vt idem 110

Fortunae finis vestrae ac virtutibus instet,

Lux nimirum eadem, vestros quae soluet amores.

* * * * *

I N

NATALEM MAECENATIS HENDECASYLLABI

Qualis fidereas Diana flammæ
 Præstinguit, roseum caput sereno
 Monstrans plena polo; præalta qualis
 Cupressus graciles premit myricas;
 Qualis per steriles micare arenas
 Iaspis cernitur, aut virens zmaragdus:
 Talis prae reliquis micat diebus
 Exoptata dies, dies beata,
 Quæ se GRYPHIADEN dedisse terris,
 Et cum GRYPHIADE BONO bonarum
 Rerum vim tribuisse, gloriatur.
 Magnam in corpore dignitatem, et oris
 Magnam cum grauitate suauitatem,
 Magnumque ingenium, capax bonarum,
 Quæ sunt vsque, auidumque litterarum,
 Plenum consilii boni citique,
 Quodque odisse malas strophas malorum
 Mordaci cane et angue peius ausit,
 Recta simplicitate sed bonorum
 Nil præstantius arbitretur vsquam.
 Quis non iure tuo te gloriari

10

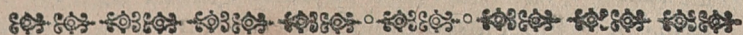
15

20

Dicat

Dicat, fausta dies, dies beata,
 Tanto quae reliquis praeis diebus,
 Quanto GRYPHIADEN tuum eminere
 Virtute et meritis videmus illos, 25
 Quos virtus sua collocavit astris.
 At tu fausta dies, dies beata,
 Saepe, at candidior beatiorque
 Vt semper redeas, rogo, memento.
 Cum tu, fausta, iterum, dies, redibis 39
 (Dictum auri, tacitae volo et fideli,
 Quo tu splendidior velis redire)
 Magnum GRYPHIADEN, suum parentem,
 Risu se lepidio puella dulcis,
 Et matri similis, videre dicet. 35

IN

NATALEM MAECENATIS.

Lux optata veni bonum Patroni
 Natalem referens, diem beatum,
 Quo non splendidiorue cariorue
 Nobis Oceano dies Eoo
 Surgens Hesperium petit cubile. 5
 Quae cum GRYPHIADE bono salutem
 Donaſti populoque Principique,
 Afylum miseris pium ancoramque,

E 5

Pallo-

Palloremque strophis malis malorum,
 Partem Castaliae bonam cateruae, 10
 Magnum Castaliae decus coronae.
 Lux optata venit micatque Olympo.
 Surge o GRYPHIADVM decus, resurge!
 Moerori fatis est pio tributum.
 Haec lux laetitiam, Patrone, quaerit. 15
 Hoc poscit genius die meracum!
 Hinc o hinc Lachesis sororque Clotho
 Mutata incipiant colo futurae
 Aetatis solido tibi metallo
 Auri ducere fila longa, firma! 20
 Hinc o hinc fugiat dolorque acerbus,
 Et languor grauis et molesta rauis.
 Et nox peruigil inquiresque curis.
 Haec et si super haec molesta quaequam
 Magno GRYPHIADAE, ferenda ventis 25
 Demus, qui streperum subinde vulgus,
 Claustris Aeoliae ruunt cauernae.
 I plebs seditiosa, turbulenta,
 I sentina malorum, abite faeces!
 Vt sudum redeat, serenitasque 30
 Frontem GRYPHIADAE, sacram Mineruae
 Arcem, lumine compleat benigno.
 Haec si munera, lux amica, GRYPHO et
 Nobis praestiteris, mero quotannis
 Te laeti celebrabimus, quotannis 35
 Molli carmine te bonam canemus.

IN

IN
NATALEM MAECENATIS.

Quid tuo maius pietas rogare
GRYPHE, natali; meminisse Musa
Ipsa quid maius queat? inuidendum.

Quid magis esse:

Quam quibus te muneribus beatum
Hic dies cernit. Quid enim precetur
Vnico maius meliusque mater

Prouida gnato,

Sana quam mens ut validum gubernet
Corpus a turpi intemerata labe,
Nesciens vlla trepidare culpa,

Conscia recti.

Adde, quae malit sapiens habere,
Nec tamen ploret fugere acta ventis:
Dignitas, famae decus, et bonarum

Copia rerum:

Sancta coniux, et soboles beata,
Principum laus et studium virorum,
Turba amicorum, numerus clientum,

Gratia plebis.

Ista

Ista, natalis tibi quae reduxit
 Munera, et si quid pōte maius, olim,
 GRYPHE, miretur tibi contigisse
 Senior aetas.

Et tuorum in te videant nepotum
 Filii amicae documenta Parcae.
 Filiorum tu videas beatos

25

GRYPHE, nepotes.

~~~~~
 FAMILIA MAECENATIS

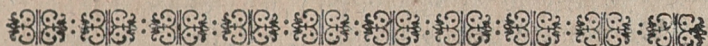
CVM IPSO

IN SECESSV VILLAE
 AGENTE.

Afinanni veteris nobile praedium,
 Cuius fertilibus ludere vallibus
 Elmus follicito murmure garrulus
 Gaudet, iam tibi fas tollere verticem
 Caelo, iam tibi fas dicier inclutae
 GRYPHORVM fobolis (maximus hic honor,) 5
 Nidum, quem gremio iam refoues tuo.
 Sed te, villa decens, hoc meminisse fas,
 Quae tam conspicuis gratia honoribus
 Perfoluenda fiet. Sanguine te bono 10
 Compensare decet, quod modo perdidit

De

De vena dominus: te dare vel citis
 Elmi Naidibus, te dare turbidis
 Asportanda notis, quae dominam premunt,
 Infons quique caput discruciat dolor: 15
 Natalemque hilarem reddere filio,
 Et morbo rapido qui periit vigor,
 Nec plene rediit, ter quater addere.
 Hanc te, villa, decet reddere gratiam.
 Sed nunc incolumes, villa penatibus 20
 Marschallos audis, (reddere tempus est.)

C V M

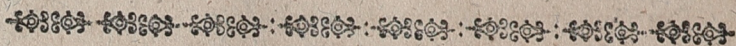
VENAM SECARET

POSTRIDIE

DOMINICAE
 QVASIMODOGENITI.

Vena falit Grypho, morbi fugite ocus omnes.
 Bilis acerba tuo carcere missa fuge;
 Huc, Medea, nouosque bonosque infunde liquores
 Vt quasi nunc genitus viuere saecula queat.

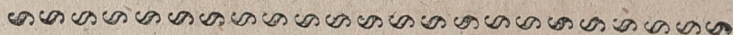
CVM

C V M

VENAM SECARET MAECENAS.

Nunc age Colchiacas, chirurgæ, accingere in artes
 Quidquid inest vitii vena soluta vomat.
 Influat ast quidquid siluæ montesque salubre
 De magnæ matris progenuere sinu.
 Hac ab luce bonas MARSCHALLVS vt ordinet annos, 5
 Morbisque intactus tempora cæna gerat.

FILIO POSTRIDIE EIVSDIEI VENAM SECANTI.

Non ego Medææ, quod heri, confugero ad artes
 Ex senibus iuuenes Colcha puella dedit:
 Hunc iuuenem mihi redde senem, qua corpora Phoebe
 Curas, quaque æuum viuatur ingenio.

GRYPHO

GRYPHO

ADOLESCENTVLO

CVM

GLADIO PRIMVM ACCINGERETVR.

Traditur ingenui gladius gestamen honoris
 Pulchro, Castalides plaudite! Gryphiadae.
 Non ille hoc vmquam placida vos sede mouebit,
 Nec stolidi audebit caedere vi lapides.
 Ast iuris si forte vias iniuria claudat,
 Et vestrum decus hoc afferet, atque suum.
 Munere pro tali vestro date praemia GRYPHO,
 Praefecti (*) quondam cingat vt ense latus.

(*) *Praetorio imprimis. Huic enim ensis, gladius, pugio
 (indiscretim his nominibus vtuntur) imperii index, et
 honoris ab Imperatore dabatur.*

EIDEM

E I D E M

SED MENSE CITIVS, QVAM PAR ERAT,

PER ERROREM

N A T A L E M

GRATVLATVR.

Si mihi, Gryphiadum columnenque decusque secundum
 Quam felix madida guttula nare cadit;
 Tam largos fundat Clario de fonte liquores
 Phoebus, ita ingenii vena beata fluat:
 Tam mihi charta tuo madeat natale canendo,
 Quam nunc de nasi mappula rore madet. 5
 Castalis in mucum concreta tenaciter haeret,
 Et licet vrgenti paucula verba dedit.
 Quam mihi stilla frequens cruda de nare pependit,
 Tam tibi natalem prospera multa beent. 10
 Si quaeris caussam ita mucosi carminis,
 respondebit LVCRETIVS IIII, 333.

Lurida praeterea sunt, quaecumque tuentur

Arquati, quia luroris de corpore eorum

Semina multa fluunt.

Mucida nimirum sunt, quaecumque loquuntur

Mucosi, quia mucoris de gutture eorum 5

Semina multa fluunt.

EIDEM

 EIDEM BIDVO
 TARDIVS.

Dum stulti vitant vitia, in contraria currunt.
 Vt fugeret fordes prodigus ille fuit.
 Musa quidem bis nostra tuum, blandissime Gryphum,
 Natalem coluit, carmina bina tulit.
 Vtraque sed pietas poterat vitiosa videri, 5
 Altera, quae praeceps, altera tarda fuit.
 Mitior, aequior es, parcis contemnere vtramque:
 Altera nam feruens, altera longa fuit.
 Sic tibi Nestoreos redeat natalis in annos,
 Vitae et procedant aurea fila tuae. 10

 IN NATALEM
 C. E. G. MARSCHALLI
 IENAE VIVENTIS.

Si quaeris, quid agam tuo, *ὦ τράις*,
 Natali; hendecasyllabi docebunt
 Pauci. Vivere te, vigere sanam
 Sano in corpore viuidoque mentem,
 Doctis naviter affidere chartis, 5
 Et doctoribus affidere doctis,
 Ipsiusque manu DEI regentis,
 Et cura sapientiaque patris,

F

Phoe-

Phoenicisque opera tui fideli,
 Nec non ingenio tuo modesto, 10
 Inter tot strepitus vagos, pericla,
 Morbos, vulnera, scorta, damna, caedes,
 Te, MARSCHALLE, decusque amorque noster,
 Saluum degere, et integrum manere;
 Tantum gaudeo, laetor ac triumpho, 15
 Quantus visceribus meis, et ipsis
 MARSCHALLORVM amor insidet medullis.
 Hoc si quaeris, ago tuum celebrans
 Natalem, mea lux, amor, voluptas:
 Illudque insuper, vt tuo parenti, 20
 Quo nil orbis habet mihi colendum
 Maiori pietate vel pudore;
 Vt matri, generis sui locique
 Augusto decori; tuis vt illis
 Germanis, patriaeque, principique, 25
 Nostri litterulis, mihiq; vt ipsi
 Haec contingere comprecet beatae
 Vitae pignora, quo queamus olim
 Talem cernere te fruique tali,
 Qualem te loquitur virum futurum 30
 Natalis tuus, intuens benigno
 Te nunc fidere; quo queamus olim
 Talem Gryphiaden videre gnatum,
 Qualem Gryphiaden videre patrem,
 Non Vinaria sola gloriatur, 35
 Sed Germania tota gloriatur.
 Haec, si quaeris, ago tuo, *ὦ ἄνθρωπε*,
 Natali, et bene te volo valere.

IDYL-

IDYLLIVM

A D

GENEROSVM ADOLESCENTEM

C. E. G. M. D. G.

CVM

VELLET SIBI CARMINE INCLVDI, QVAE
 HORATIO ET POETICAE SVAVITATI
 OPERAM DANTEM MONERE
 SOLEBAM.

Musa, virum memora, Franco qui sanguine Gryphum,
Nigra in rupe fatus dias in luminis auras
 Prodiit. haud Gryphum nido *nigrae*ue pudendus
 Ille quidem *rupi* fuerit: sed dicere laudes
 Ipse suas me iam prohibet. Descende cothurno, 5
 Musa, leues potius calamos turgentibus infla
 Buccis, quos nuper Satyriscus arundine caesos,
 Dum Nympham sequitur, me suffurante, reliquit.
 Incipe lasciuos, Satyrisci tibia, cantus.
 Principio quales elephantî tergora densae 10
 Glabra secant rugae, quibus ille dolosque necemque
 Compressis subito culicum generi struit, infert:
 Talis fronte micare, supercilioque minari
 Arguto solet; immo auresque comasque mouere,
 Ceu solet alternatim deprimere, arrigere, aures 15
 Arcadiae proles, generosae stirpis, afellus.
 Quale caput, tales toto sunt corpore nati

F 2

Gryphi-

Gryphiadae articuli, mollis manus est, levis est pes,
 Fluctuat en humeris, crispat lumbosque natesque.
 Pollice reflexo huic cubiti caua tangere blandum est, 20
 Cœruicem ac fregisse simul spinamque videri.
 Talia quondam epulis inferri oscilla solebant,
 Mille instructa aptis compagibus articulorum,
 Et, quam iussisses, assumere docta figuram.
 Mobile corpus, at est tamen inconstantior illi 25
 Mobiliorque animus, vaga mens volat huc, volat illuc,
 Fixa manet nusquam, certa nec fede moratur.
 Puluere sic pyrio tubulus grauis aëra turbat,
 Sic fatuos volitare ignes per inane videmus,
 Quo rapit aut levis aura, trahunt pinguesque vapores. 30
 Hoc adeo norunt, quibus hunc docuisse voluptas
 Olim erit ac honor, at nunc est res plena laboris.
 Dixeris, *Hoc age, quaeso!* tibi annuet, *Hoc ago*, dicet.
 Vix duo verba, vel ad summum tria legerit, *Ecquid*
Vidisti, dicet, *tenuatum crura magistrum*, 35
Faunorum de gente virumne, caprumne? repressus
 Verficulum absoluet medium, digitumque loquacem
 Proferet, atque oculos partem torquebit in illam
 Qua fratrem putat esse suum, (nam gratia rara
 Hos solet esse inter) submissa et voce rogabit, 40
Ecquid agit frater? plorat? sequiturne columbam?
Aut ibycem quaerit? Noli curare aliena,
Est tibi namque domi quod agas! festinat, et vrget
 Exporrectus opus. versus tres dixit, et, *An non*
Fortis, ait, *videor tibi, qui perferre laborem* 45
Tam longum potui? Noli, dulcissime, tantum
Ipse placere tibi nimium, laus propria sordet.

Auri-

Auriculas paulum demittit, labraque mordet
 Subridens, acris pensum aggrediturque, reditque
 Mobile ad ingenium Sic transiit hora, diesque 50
 Sic abeunt. Nemesis mortalibus inuida rebus
 Scilicet hanc tibi dat mentem, subigitque vagari
 Ingenii igniculos, qui quanta incendia possint
 Haerentes dare? quamue tuam sparsisse per orbem,
 Gryphiade, lucem si certa in sede morentur! 55
 Scilicet haud quidquam est ex omni parte beatum.
 Define lasciuos, Satyris tibia, cantus.

IDYLLIVM.

Natio pacis amans * * studiosa quietis,
 Infelix postquam fecit Luccaia cautos:
 Ast ubi vis maior capere arma inuisa subegit,
 Prodigia non animae est dulcis, pedibusque salutem
 Quaerere non pudor est, si dextera forte negauit. 5
 Hac de gente aliquis miles nouus, anxius arma
 Cui fors imperiumque dabat, non tetra libido,
 Audierat, *cordi* metuenda pericula belli
 Prae reliquis, quae corpus habet mollissima, membris:
 Sed iuueni numquam saliebat laeua papilla: 10
 Hostem etenim si qua procul aduentare videret,
 Continuo cor totus erat, totus trepidabat:
 Callidus ergo rogat sartorem, quo sibi triplex
 Subderet aes vesti, qua cor sub parte lateret.
 Subridens sartor, braccis, qua parte sedetur, 15

F 3

Orbem

Orbem aeris validum conuexumque illigat arte.

Creuerat hoc animus forti munimine * *

Namque venit, videt, atque fugit pro viribus hostem.

Obiicitur sepes fugienti. Hanc insilit, haeret,

Haerentem assequitur longam metuendus ob hastam 20

Miles, et haerentem festinat figere * *,

Qualem transfadigit leporem coquus. Aera resistunt

Mucroni, mortem meditata dat hasta salutem.

Nam leuat haerentem spinis atque expedit ictus,

Prosequiturque fugam, * *, mox talia fatur: 25

Nae fartor, nosti, qua cor sit parte locatum.

*Datum hoc tibi est, GRYPHE, cui negare nihil possum, ut
lepidam fabellam versuulis includerem; sed ea lege atque con-
ditione, ne ea ad contemptum cuiusquam mortalis utare. Ha-
buit habetque gens ista viros fortissimos, quos tu, si sapias, vi-
tuperare aut laedere adeo, cauebis.*

AMICI NVPTIIS.

Sit tibi quae fausto iungenda est omine virgo
Sara, Rebecca, Rahel, Iuno, Minerva, Venus.
Sed non imperiosa, nec aestu plena nec aestu,
Rixis atque armis, perfidiaque carens.

EPI-

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

EPICEDIVM
RVSII,

IEENENSIS THEOLOGII.

Sionidum interpres Musarum, magnus ab arte

Atque fide, ingenio sobrius, ore potens:

Quo referante sacrarum augusta oracula legum

Mille et mille aliis sunt adoperta viris:

Quo pugnante bonos infesta licentia mores

Sincerumque decus vincere non potuit:

Candida mens, rectique tenax, concedere veris

Promptu, sed iniustis haud superanda minis:

RVSIVS hinc abiit. Iacturas plangite, Mystae

Sionidum, Probitas, et bona quisquis amas.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

IN

IO. DAN. KOELERI

LIBRVM

EHRENRETVNG,

I. E.

ASSERTIO FAMAE IO. GVTTENBERGII,

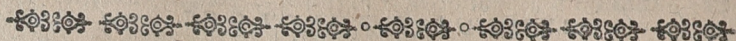
QVO INVENTA TYPOGRAPHIA

MAGVNTIAE VINDICATVR.

Clinge caput, victrix tandem Maguntia, lauro,
Aemula quam post haec nulla facit dubiam.

In-

Instruit hos ornatque tibi, vrbs aeterna, triumphos
 Hac quoque KOELERVS primus in historia.
 Prisco vir talis saeclo vixisset, Homeri
 De patria litem compositurus erat.

I N
GOTTINGAM

CIO IDCC XXXIIII.

Vidimus et vidisse iuuat: iuuat inter amicos
 Gottingam celebrare meam famaeque loquacis
 Impulsa inuidiae flabris ludibria claro
 Excipere, atque aliis dare deridenda, cachinno.
 Est locus, in media quo non abiectione alter
 Barbaria, coeno tetraque voragine mersus,
 Horridus, a cultu qui vix mitescere possit,
 Dignum vr̄sis stabulum, sedes bubonibus apta.
 Si qui habitant rari, dubites hominesne ferasne
 Clurina de gente voces? neque verba sonantes
 Ore hominum, humano neque doctos viuere more.
 Agrestes, tetros, in olenti viuere suetos
 Fumosoque cauo: de quo si femina prodit,
 Illuuiem tegit illa suam sordesque vetustas
 Peplo, non quale ex humeris Tritonidos haeret,
 Munus opusque Actaeorum spectabile matrum,
 Sed qualem aestate exacta messoribus olim
 Ad festas epulas instruit villica mappam;
 Aut quali fessus tegitur lodice bubulcus.
 Matribus hisce patres similes, iuuenesque puellis.

20
 At

At tibi, qui primus mendaci perfidus ore
 Talia per populos potuisti spargere monstra,
 Hoc superi imponant iustum pro turpibus ausis.
 Supplicium, ut tali in patria, talesque sodales
 Inter, cum tali languens vxore maritus, 25
 In tali abstrusus cauea, tria saecula viuas!

Sed nos, queis vero nihil est antiquius, alma,
 Suscipe iam, Gottinga, sinu! tibi nostraque nosque
 Commendasse iuuat, tu lauta palaestra virenti,
 Tu nostrae, si qua est facundia nostra, theatrum, 30
 Tu dulcis fesso requies, portusque senectae
 Contingas nostrae! Laetum, noua patria, nobis
 Augurium nuper visenti omenque dedisti.
 Dira etenim nostros febris depauerat artus,
 Languida viribus exhaustis vix membra trahebam. 35
 Tu roburque nouum ficcis, Gottinga, medullis
 Instillas, veteremque animo spirare vigorem
 Efficis, atque alacrem, morbo fugiente remittis',
 Seu caelum subtile, putrique a tabe remotum,
 Haufimus, aetheriumque traximus inde vigorem: 40
 Seu vinum cereale, fenis de nomine dictum
 Breyhani, tanto perfudit frigore venas,
 Quantos Rhenicolae Bacchi liquor intulit aestus:
 Seu mores hominum mansueti et digna Saturni
 Auro simplicitas, candorque, fidesque, pudorque, 45
 Spem dedit hos inter ducendi molliter aeui:
 Seu puduit motus inter tantosque labores,
 Queis noua mox facies tota spectabilis vrbe
 Exsurget, solum pigro languere veterno:
 Seu vos, et certe vos impleuistis, amici, 50

Laetitiis animum, recidiuo robore corpus.
 Quidquid id est, Gottinga, tibi debere fatemur,
 Quidquid id est, Gottinga, frui te dante per annos,
 Si quos praeteritae statuit Deus addere summae,
 Optamus reliquos, hic ossa quiescere nostra. 55

Salve, patria cara, nouum decus addita Musis,
 Queis come hospitium praebebis, amabilis inde
 Cultum quotquot amant veri, pulchrique, bonique.
 Salve, nascentemque tua inter maenia matrem
 Molli stringe sinu, grandescentemque foueto. 60
 Mox ea, ne dubita, nec vana GEORGIVS audet,
 Nec caret auspiciis opus hoc neque numine Diuum,
 Mox ea Gottingam faciet super aethera tolli
 Laudibus, et pulchra natorum prole suorum
 Felix ipsa suae nutrici praemia soluet. 65

DE HOC CARMINE EPIGRAMMA

VIR. AMPL.

NEVBURII,

PRAETORIS REGII.

*Pallida marcebat, nostrisque aegrota secundis
 Inuidia auspiciis, anxia verba dabat.
 Mille igitur miserum mulcent mendacia monstrum,
 Deformando homines, extenuando locum.
 Tandem nuda fides Gesneri cymbala pulsar,
 Diffugiunt nugae, rumpitur inuidia.*

GE.

GE. HENRICO AYRER

C V M

I. V. D. CREARETVR.

Vester, Pierides bonae, fodalīs
 Vestrorum decorum disertus ille
 Praeco, qui Latia sonare lingua
 BLACKWALLVM (*) docuit Latinae honores
 Et Graiae meritum decus Camenae: 5
 Qui, quantum veteres quibusque rebus
 Nostros exsuperent, quibusque nostri
 Rebus, queis spatiis praeire priscos
 Possint, candidus arbiter diremit:
 Sancti conciliator ille amoris 10
 Quo vos VITZTHUMIYS, modo voluptas,
 At mox praesidium decusque vestrum
 Ingens, prosequitur volens merentes:
 AYRERVS, veteranus ille vester,
 Iam certamina sacra solus ardens 15
 Nullo praefide init; paratus adstat
 Quae vos, prisca Themisque, Gratiaeque,

Dicta-

(*) ANT. BLACKWALLII de praestantia classico-
 rum auctorum commentatio. Latine vertit, atque ani-
 maduersionibus instruxit GE. HENR. AYRER.
 Accedit eiusdem dissertatio de comparatione eruditionis
 antiquae et recentioris, cet. Lipsiae c1a 1ccc xxxv, 8.

Dictastis, placideque fortiterque
 Contra tela valentium virorum
 Promti viribus ingeni tueri. 20
 Huic vos sic merito, bonae Camenae,
 Vestris auxiliis adeste! Pugnat.
 Vincit. Seque fatetur adiuuari
 Vestro praesidio: fatetur idem,
 Qua nunc tempora cingitur corona, 25
 Vestri in vertice montis esse natam
 Ergo plausibus editis vicissim
 Vestri militis o fauete honori!
 Et quam connubii modum vetusti
 Hoc feliciter explicat libello (*); 30
 Tam feliciter euenire quondam
 Ipsi sacra iubete nuptiarum!

(*) Dissert. inaug. de iure connubiorum apud Romanos.

E I D E M

SPONSO.

Sic nuper Themidos vetus fodalis,
 S Atque idem Themidos nouus sacerdos,
 AYRERVVS, cathedram est decere visus,
 Seu dissolueret acer, Vlpiani
 Quos nodos habet abditos rubrica; 5
 Seu defenderet ipse solus illa,
 Quae conscripserat ipse solus idem;

Sic

Sic fortis stetit, et stetit disertus,
 Vt semper cathedram replere eandem,
 Semper soluere complicata legum, 10
 Semper tradere floridæ iuuentæ
 Artem legitimam, iuberet ipsum
 Regis, quo nihil est in orbe maius,
 Sanctum consilium. Fauent amici,
 Gaudent Lanicolæ nouo Camenæ 15
 Doctore, atque alacrem dedere plausum.
 Mox Germanicus vniuersus orbis
 Doctrina, sapientia, pudore,
 AFRERI cupide lubens fruatur.

Idem connubii morem vetusti 20
 Vdis Socratico madore chartis,
 Plenis Romuleo lepore chartis,
 Tinctis Castalio liquore chartis,
 Aeuum nec metuentibus, celebrat:
 Et fert praemia Musici laboris 25
 Nympham, Lipsiadas (fauete, Nymphae,
 Huic vos cedere iam soletis olim,
 Vt cedunt Dryades suae Dianae)
 Nympham Lipsiadas super puellas
 Formae muneribus potentis vnam 30
 Tantum vertice candido eminentem,
 Quantum Lipsia Saxonum per vrbes
 Cultu, munditiis, lepore, regnat.
 Haec te Pancharis, o venuste sponse,
 Castis blanditiis, fidelitate, 35
 Haec te commoditate, puritate,
 Prudenti alloquio, peculiique

Cura

RESPONDEBAT VIRORVM
OPTIMVS.

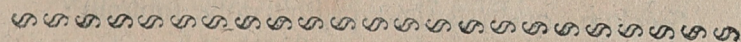
*Non Hermes, sed Paullus homo est, quem terna sodalem
Tollere tergemino certat honore cohors;*

*Quem blande fœtrix GESNERI Musa fauentis
Quadruplis titulis, laude, decore beat.*

*Quidquid id est, meritis se non debere fatetur;
Sed vel amicitiae vel quoque forte spei.*

*Nempe sui similem fingunt peramanter amicum,
Laudibus et cupiunt associare suis;*

*Vel, male cui toties cessit labor, huic bene tandem
(O spes fallaces!) cedere posse putant.*

AD
VIRVM ILLVSTREM
PAVLLVM GOTTLIEB
WERLHOFFVM

MORTE
CONIVGIS
INCOMPARABILIS

GRAVITER AFFLICTVM

EPISTOLA.

Infaustus pauidas feriit cum nuncius aures,
WERLHOFFI coniux spe sine decubuit!

Iam

Ille quidem trepida pepulit formidine pectus,
 Qualis tranquillo cum ruit axe fragor.
 Sed spes alma, fauens votis, minuitque timorem, 5
 Et passa est aliqua corda quiete frui.
 Iam semel atque iterum praesenti ex morte recepit
 Vxorem excellens arsque fidesque viri.
 Tot iam, WERLHOFI, repulsa morte triumphis
 Actis, vxorem non patiere mori. 10
 Nec patiere, Deus, tantos iam distrahi amores,
 Virtutis specimen non patiere rapi.
 Haec, quid sit pietas, quid sit prudentia, quid sit
 Matronale decus, coniugialis amor,
 Cura domus quid sit, melius breuiusque docebit 15
 Saeculum, quam sapiens pagina mille sophum:
 Hanc tu virtutem tolli, hos tu distrahi amores
 Ne patere, et, spero, non patiere, Deus!
 Irrita vota cadunt, spes heu voluuntur inanes,
 Mens diuina alias ingrediturque vias. 20
 Heu sibi tot raptas mors ipso ex funere praedas,
 Et sua iura sibi vindicat in medico.
 Littera funesto veniens praetexta nigrore
 Spem fugat, et votis iam negat esse locum.
 Vt vidi, vt toto concepi corde dolores! 25
 Quos nisi, qui sensit, credere nemo potest.
 Heu, heu, WERLHOFI, modo te felicior alter
 Quis viuebat? te quis modo tristior est?
 Scilicet vt tali nil coniuge dulcius vsquam est,
 Fato ita nil talis coniugis asperius. 30
 Quis luctu fines tanto praefigere tentet?
 Audeat aut lacrumis imposuisse modum?

Hoc

Hoc faciet, tanti qui vulneris auctor, et idem

Letalis plagae qui medicamen habet.

Hoc faciet, quae te sapientia, PAVLE, gubernat, 35

Atque in re docuit quaque tenere modum.

Hoc faciet Charitum tua triga domestica, matris

Aemula, quique tuum filius instar habet.

Hoc faciet, qui te luctu torpere vetabit,

Qui te nec lentum, nec finit esse tuum, 40

Gentis amor nostrae, vel qua mortalibus aegris

Praesentem gaudet ferre vocatus opem:

Vel qua consilio dubitantis pectus amici,

Vel qua solando tristitia corda iuvat.

Surge, age, quamque tibi mors intulit inuida cladem, 45

Aegrorum hanc illi mille salute refer!

E I D E M

ITERVM SPONSO.

Particulam luctus quamvis auferre minutam

Sperans Musa, pium venit ad officium.

Gaudia sed recidiua interpellare canendo

Musa eadem nolens, officiosa tacet.

Ecquid enim cantet Musis comitatus Apollo,

Quin iucunda magis carmina dicet Hymen?

Dic, WERLHOFIADE, pro versibus omnibus vnum

Vin' SCRIVERIADIS basium abesse tibi?

G

FRA-

FRATRI

I O. A L B E R T O

ARCHIATRO STVTTGARDTIENSI,

TERTIAM VXOREM DVCENTI.

Munera, quae Bezae ternae tribuere maritae,
 Haec tibi, mi frater, Tertia sola ferat.
 Praestet *opus* tibi dulce, et *opes* tibi aceruet, *opem*que
 Decrepito quondam cara ministret anus.

IN TREVERI

* GENEALOGIAM MVNCHHVSIANAM *

AB ILLVSTRISS. DOMINO

GERLACO ADOLPHO
 MVNCHHVSIO,

A DIVTAM ORNATAMQUE.

Qui factis facit, vt perquisitura fit omnis
 De MVNCHHVSIA DV M stemmate posteritas,
 Dignum erat vt faceret, quo possit vera doceri
 De MVNCHHVSIA DV M stemmate posteritas.
 Qui poterat solus sibi pro maioribus esse,
 Sic priscos duplici luce seremat auos.

SVB

S V B I M A G I N E
B. H E I N E C C I I

V I V O I L L O S C R I P T V M.

Sic mens ampla habitat, cuius de lumine mentes
Accensae fantur, sapiunt, aenigmata legum
Teutoniae et Romae, quantum patet vtraque, soluunt.

I N
S C R I P T O R E S R E I R V S T I C A E
D I V A E C A R O L I N A E
O B L A T O S C I O I O C C X X X V.

Huc sacros vultus, REGINA, huc lumina verte,
Quae videt, ut geminos, orbis vterque, polos.
Haec nos obtutu placido si fidera spectant,
Hos Hyades tantum Pleiadesque iuvant.
Tu Mater, tu magna Ceres, te praefide, Diva,
Maius ruricolae numen habere negant.

• G 2

I N

IN EOSDEM
F R E D E R I C O
 PRINCIPI WALLIAE.

Huc agite, agricolae! *populi spes prima Britanni*
 Si pluteum vobis hospitiumque dabit;
 Suspiciens aliquis FRÉDÉRICI scrinia dicet,
 Felices, poni hoc qui meruere loco.
 Hic nihil, ingenio nisi dignum principe, dignum
 Illa, quae quatiet sceptrā Britannā, manu.

IN EOSDEM
G V I L I E L M O A V G V S T O
 PRINCIPI CVMBERLANDIAE.

Altera spes regni, ne rustica munera sperne,
 Rustica et ipse inter numina numen eris.
 Te generum sibi namque Ceres emat omnibus agris,
 Pro te detque viro pascua cuncta Pales.
 Rustica te pietas, laeta cantante Thalia,
 Dicet Aristaëum, Triptolemunque colet.

ACA-

ACADEMIAE
REGIOMONTANAE
ALTERA SACRA SAECVLARIA
XXVII AVG. A. CIO IDCC XXXXIIII
CELEBRANTI
NOMINE

ACADEMIAE GEORGIAE AVGVSTAE

Extolle sacrum de tumulo caput,
Circumfer olim condita lumina,
ALBERTE fortis, o Borussum
Dux bone, progenitorque gentis,

Quae Noricorum ex arcibus excita,
Felix perenni, post varias vices.
Res Brennoburgi Limitemque
Imperio moderatur aequa.

5

Audit. Videtis, quantus Eques ruit!
Horrendus hosti, praesidium suis:
Circumspicit, miratur, orbem
Inque alium putat esse lapsus.

10

Magnos Nepotes Sarmatico videt
Nexu solutos: sceptrum Boruffica
Gentes vereri Vandalorum,
Imperio Vinidos Salanos,

15

Et Clivios, et nomina plurima,
Adiecta gaudet. Sed sapientia,
Fortunae magni FRIDERICI
Par, animum subigit stupore,

20

Ergo

G 3

*** Ergo Viadrus, qua fuit, integer *****

Iam noster? ergo prouida mens fuit,

Quae fecit, Albi, te Viadro

Humida brachia contulisse.

Iam noster ergo Thetin Amasias

Per Frisiorum pinguis culta adit!

Haec inter Heros, ad parata

Se duce regna oculis relatis,

Cernit Camenarum faciles choros,

Quas regio olim Monte locauerat,

Bisaeulari pro salute

Soluere vota Deo parenti:

Et conditoris nomen amabile

Laeto sonantes carmine perpetim

ALBERTE! ALBERTE! integrare, et

Tradere post genitis canendum.

Quot delitescunt tecta silentio,

Et nocte longa, magnanimū ducum

Cum laude quondam perpetrata?

Carmine quod caruere docto.

Tu, Musa, vitam fortibus et bonis

Post fata seruas, tu prohibes mori!

Diuina mens hoc FRIDERICI

Perspiciens fouet, auget, ornat,

Quis sentit illam se sapientiam

Debere, Musas, quas sibi nectere

Scit laudis aeternae coronam.

Hac sine quam facile perirent,

Quae

Quae nunc libris mandata fidelibus,
 Et, quas colit mons Regius, artibus,
 Ad fera nomen FRIDERICI
 Saecla ferent superis remissum.

50

EPICEDIVM
 IOHANNIS KLESSII
 THEOLOGI VINARIENSIS
 NOMINE GYMNASII.

Ite, o lugubres in tempora nostra cupressi,
 Occulat afflictum fordida palla latus.
 Iam fas est lacerare comas, iam tundere palmis
 Pectora, et ad tristes verba vocare modos.

Ite, leues elegi, vicinas dicite in vrbes,
 Occidit Aonii portio magna chori.

5

Si licet, ingentem doctorum dicite in orbem,
 Occidit Aonii gloria magna chori.

Vt liceat magnum tenui peragrarare libello

Orbem, non magnae crediderim artis opus.

10

Ipsa fronte pium gerite ac venerabile nomen,

KLESSIVS, Aonii portio magna chori,

KLESSIVS occubuit! faciles et habebitis vsque

Sed moestos aditus. Ite, leues elegi.

Si quis erit fortasse tamen, quos credere par est 15

Paucos, quem fugiat fama decusque viri,

Qui, qualis fuerit noster quantusque, nec vnquam

Audierit, talem pagina nostra doce.

G 4

KLES-

KLESSIADES tenui patre, sed patre natus honesto,
 Atque humili, sancta sed genetrice, fatus; 20
 Quidquid adeptus erat, (quis magna negabit adeptum?)
 Soli post superos debuit ipse sibi.
 Non illum genitoris opes, non gratia matris,
 Non illum generis vexit ad astra decus.
 Sed sua KLESSIADEN virtus candorque, Venusque, 25
 (Non illam Vulgi dico, sed Vranien)
 Coelestis Venus hunc semper comitata loquentem,
 Quo fuit inter nos, protulit Alma loci.
 Impulerat, nostrae florent quo Principe terrae,
 GVILIELMI ERNESTI mentem animumque Deus, 30
 Vt teneros puerorum animos, paruasque puellas,
 Queis cadet aut stabit posteritatis honos,
 Ad sanctae cultum institui pietatis ab vno
 Prae reliquis vellet quem daret ipse, Viro.
 KLESSIADEN dedit; haud poterat tribuisse tenello 35
 Qui melior, toti non tribuisse gregi.
 Qui paruos dulci eloquio scriptoque doceret.
 Hunc magnos Princeps, seque, monere iubet.
 Quaeque sua dicentem audire solebat in vrbe,
 Haec aulaeque suae dicere verba iubet. 40
 Et iubet Amplorum numero sedisse Virorum,
 Queis sacrorum ius arbitriumque dedit.
 Consilioque Virum sibi, quo praestare videret,
 Atque ministrandis rebus, adesse iubet.
 KLESSIVS hic omni nitens operaque fideque 45
 Hoc agit, vt queat haud displicuisse Deo.
 Hoc agit et Patriae quis non placuisse Parenti,
 GVILIELMO ERNESTO non placuisse putet?

Prin-

Principibus placuisse viris haud vltima laus est,
Maxima KLESSIADAE laus placuisse Deo. 50
Huic placuit, claroque ideo transcriptus Olympos,
Hos inter fulget, qui placuere Deo.
Salve, o sanctum inter rutilantia sidera fidus
Effulgens, veri dux bone, duxque boni.
Saluete, o sancti manes, memoresque laborum 55
Nostrorum, ad summi templa venite Dei.
Atque agite augustos deuicta morte triumphos,
Nostraque victrici vota iuuate prece.
Sed tibi, defessum per longa incommoda corpus,
Contingat facilis cassaque pondere humus. 60
Spargimus en tumulum lacrimis tibi, lilia plenis
Spirantesque crocos afferimus calathis.
Exoriare isto quidam de sanguine Phoenix,
Integrum nobis mox referasque patrem.

LIBRO

* * * * *

LIBRO PRIMO ADDENDA.

O D E
IN N U P T I A S
F R I D E R I C I
D A N I A E H E R E D I S
C V M
L O Y S A
B R I T A N N I C A.

Q uis clamor *altae* Leiniadas domo
Ripae madentem extollere verticem
Cogit? tumultu concitata
Perstrepit, an thiaso Hannouera?

Non hic tumultus: Martius haud furor
Ciues remiscet, nec pauor anxius:
Vrbs laeta Paeon! io Paeon!
Hymen io! Hymēnaee! cantat.

5

Ter se beatam patria praedicat,
Aduentus illam laetificat triplex.
Hinc te, GEORGI, *Rex bonorum*
Quotquot vbique vigent *virorum*,

10

Te, magne *Defensor Fidei* bonae,
Te, fraudis vltor perfidiae grauis,
Seruator oppressae innocentis
Te MARIAE, Pater o GEORGI!

15

For-

Fortem, valentem, fanguine Gallico
Sparfum, piis vt stringere brachiis
Gaudet! recepto quam triumphat
Pignore te publicae salutis!

20

Hinc GVILIELMI lumen amabile
Nobis, sed hosti terribile intuens
Furtim notat gressum decoro
Vulnere debilitari euntis.

Hinc te, LOYSA, Pliados vltima
Sacrae, sed omni fidere pulchrior.

25

Primum vident laudantque ciues,
Plausibus excipiuntque sponfam,

Quae FRIDERICO, deliciis suae,
Felicis ipso principe, Daniae

30

Nexu aeuiteri vineta amoris,
Mille parasque beatitates,

Et mille ab ipso dulcia munera
Felix habebis, faustaue Daniae

Millena portabis, nouamque

35

Progeniem paries Deorum.

Paeanas inter laetus Hymen strepit.

Audis, GEORGI, iam citharae melos,

Post Martios aeris fragores

Teque, tuamque canens LOYSAM?

40

Cernis, tuus te quam populus premat,
Saluum stupens ex mille periculis

Sacrum caput contra tueri,

Lumina nec fatiet videndo?

Audis

Audis precantum vota calentia? 45
 Serua o Fidei magnificum, Deus,
 Tutorem et aequi: da beatum hoc
 Coniugium, genus vt GEORGI

Iusto volentes imperio regant;
 Longum per aeuum Patris agant opus; 50
 Pacatus orbis gratuletur
 Hanc sibi progeniem et Parenti.

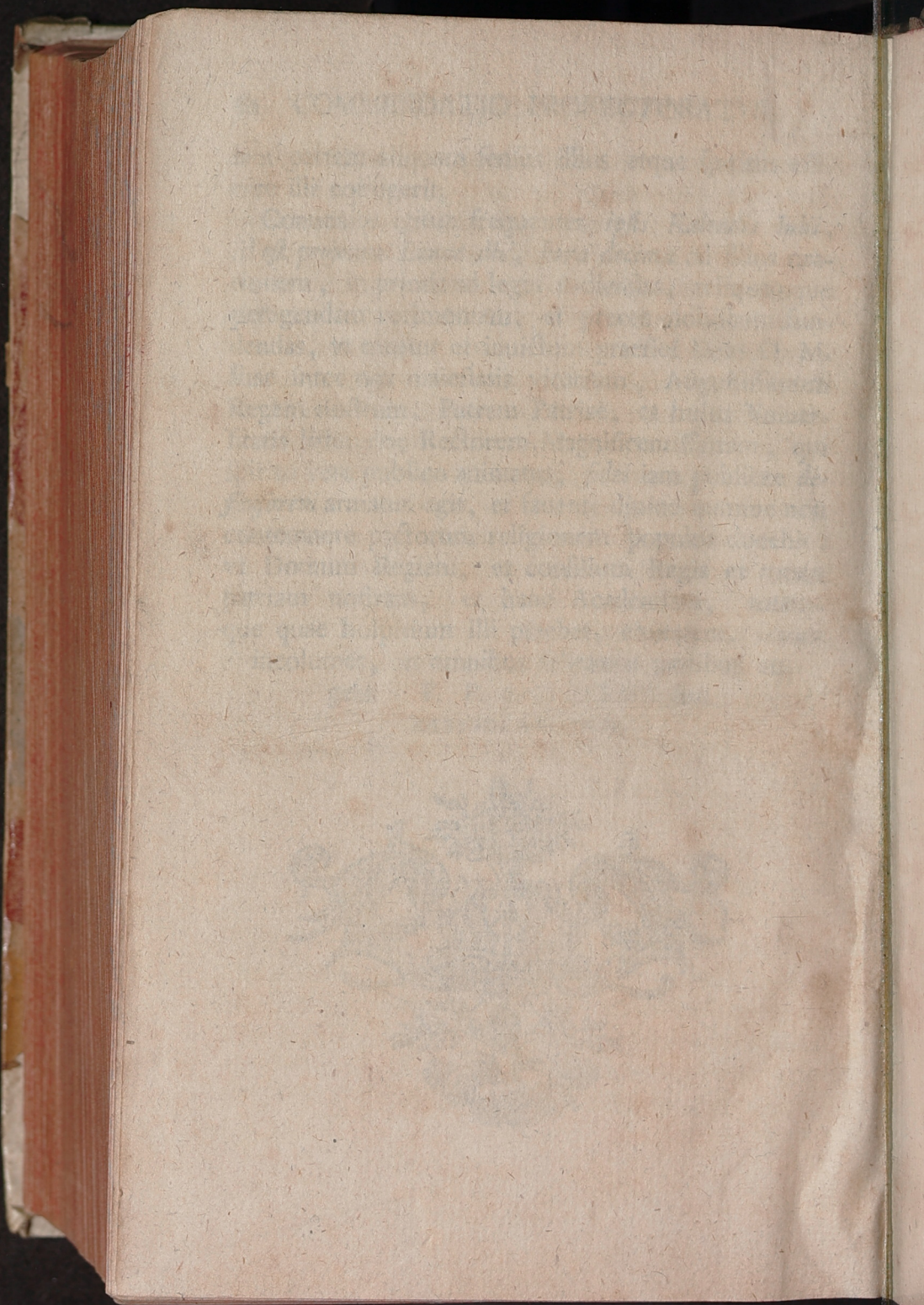
Tres FRIDERICOS, fidera candida,
 Et GVILIELMOS magnanimos duo, ex-
 cel'ae throno famae locatos 55
 Conspiciat Genitor Socerque!

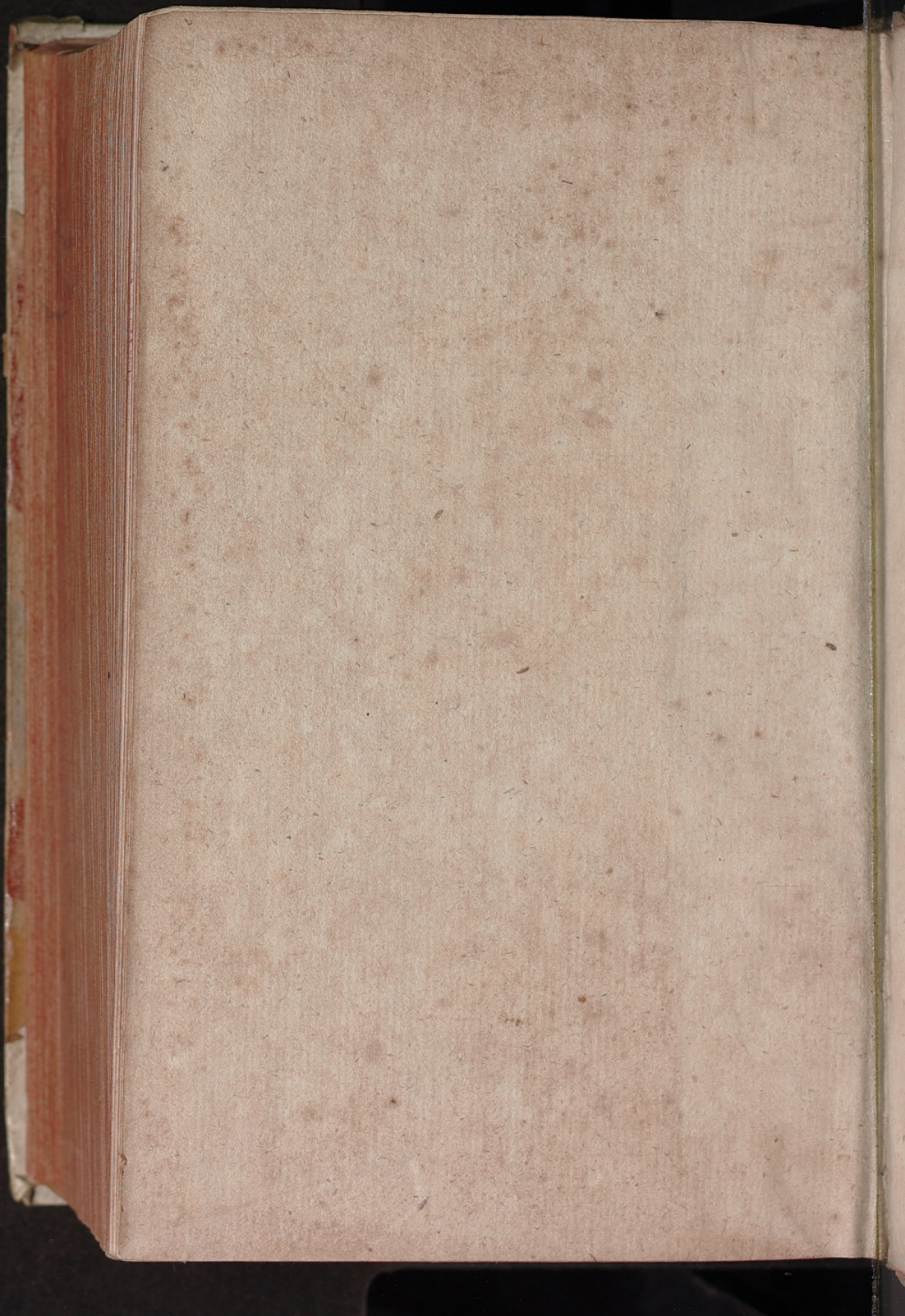
His tu secundo, Leina pater, preces
 Confunde lapsu, quas Academia
 Deferre te vult Hannoueram,
 Leiniadum lacrimisque iungi. 60

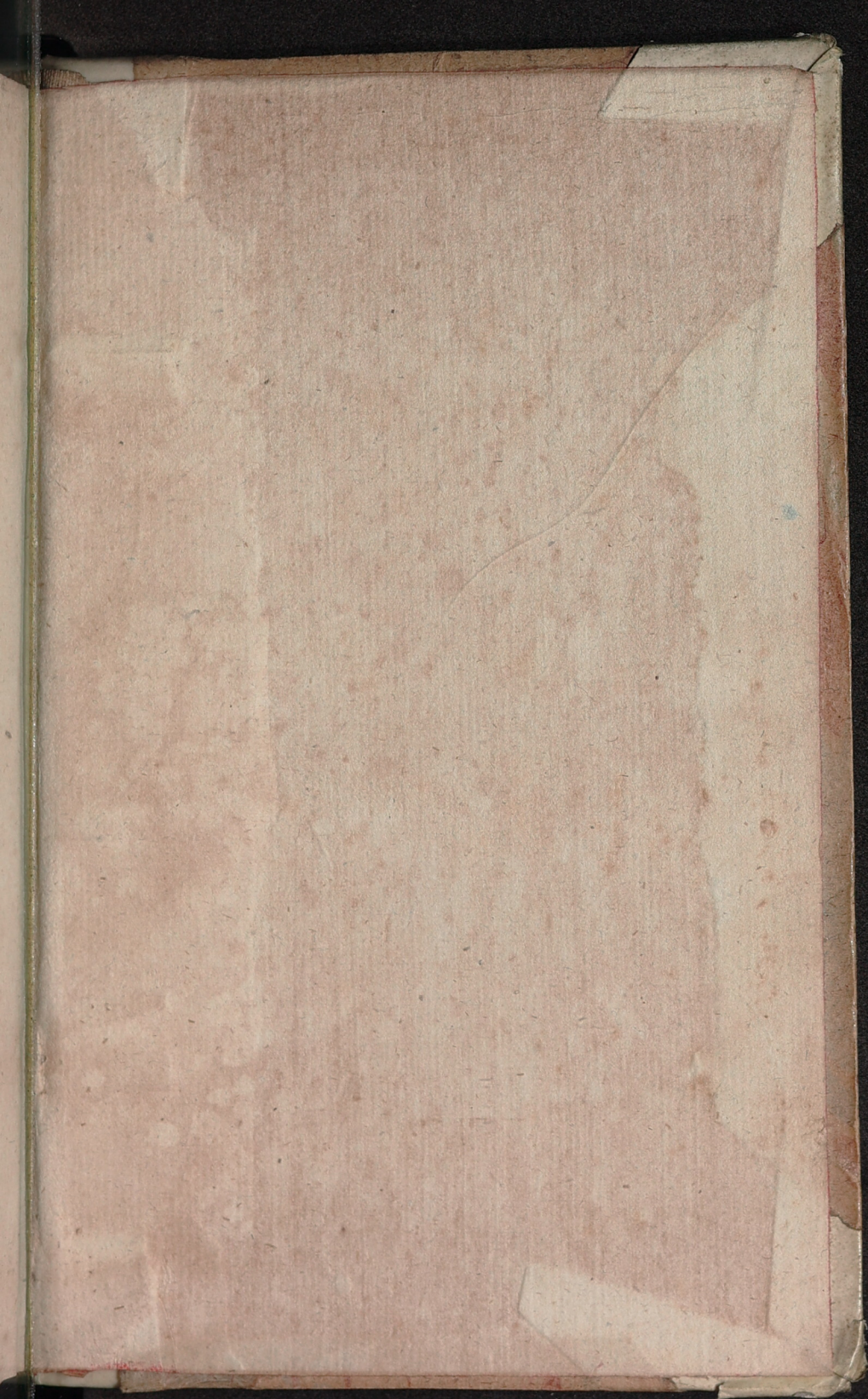
Sic te iuuentus accola faeculo
 Cingat GEORGI ac digna fauoribus:
 Sic te reuifat fortis vsque
 Regum avus ac proauus GEORGIVS!

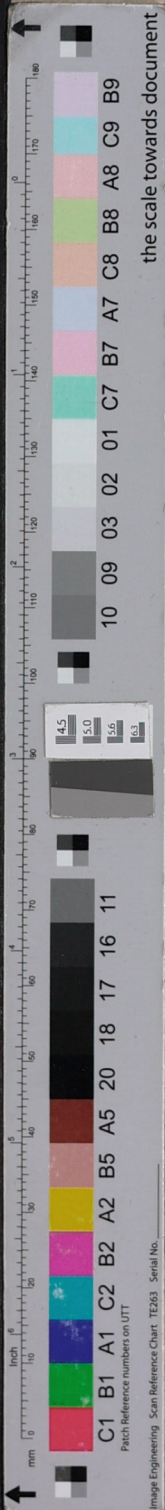

m.
u,
ra-
e
-
A.
n
-
i
-
n
:
n
-
t

the scale towards document

SCCELLANEA. 103

indata fidelibus,
Regius, artibus, 50

RIDERICI
uperis remistum.

EDIVM IS KLESSII

VINARIENSIS

GYMNASII.

ra nostra cupressi,
dida palla latus.
s, iam tundere palmis
erba vocare modos.
cite in vrbes, 5

magna chori.
um dicite in orbem,
magna chori.
eragrarum libello
crediderim artis opus. 10

c venerabile nomen,
portio magna chori,
faciles et habebitis vsque
te, leues elegi.
en, quos credere par est 15

ma decusque viri,
quantusque, nec vnquam
nostra doce.

G 4

KLES-